

EBA/GL/2015/10

22.09.2015

Κατευθυντήριες γραμμές

σχετικά με τις μεθόδους υπολογισμού των εισφορών στα συστήματα εγγύησης καταθέσεων

	Ημερομηνία
<u>Πρωτότυπο:</u>	
➤ <u>0</u>	22.09.2015
<u>Διόρθωση:</u> παράγραφος 58 και Παράρτημα 1 (παράγραφος 21)	
➤ <u>C1</u>	13.06.2016

Κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις μεθόδους υπολογισμού των εισφορών στα συστήματα εγγύησης καταθέσεων

Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010¹. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές.
2. Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της EAT σχετικά με τις ενδεδειγμένες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας ή σχετικά με τον τρόπο ορθής εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας στον συγκεκριμένο τομέα. Οι αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προς τις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές, πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντάς τες δεόντως στις πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), συμπεριλαμβανομένων των σημείων στα οποία οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται κυρίως στα ιδρύματα.

Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην EAT εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ή άλλως να εκθέσουν τους λόγους μη συμμόρφωσης, έως τις 22.11.2015. Εάν η προθεσμία γνωστοποίησης παρέλθει άπρακτη, η EAT θεωρεί ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στον δικτυακό τόπο της EAT, στην ηλεκτρονική διεύθυνση compliance@eba.europa.eu με την επισήμανση «EBA/GL/2015/10». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους. Οποιαδήποτε μεταβολή στην κατάσταση συμμόρφωσης πρέπει επίσης να αναφέρεται στην EAT.

---

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ.12).

4. Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στον δικτυακό τόπο της ΕΑΤ, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3.

Τίτλος Ι - Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Αντικείμενο

5. Η νέα οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (οδηγία 2014/49/ΕΕ), που αναδιατυπώνει την οδηγία 94/19/ΕΚ και τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις της, δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 12 Ιουνίου 2014². Η οδηγία 2014/49/ΕΕ εναρμονίζει τους μηχανισμούς χρηματοδότησης των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΣΕΚ) και επιβάλλει την είσπραξη εισφορών με βάση τον κίνδυνο. Σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, οι εισφορές στα ΣΕΚ βασίζονται στο ύψος των εγγυημένων καταθέσεων και στον βαθμό κινδύνου που αναλαμβάνουν τα αντίστοιχα μέλη. Τα ΣΕΚ δύνανται να αναπτύσσουν και να χρησιμοποιούν τις δικές τους μεθόδους για τον υπολογισμό των εισφορών των μελών τους με βάση τον κίνδυνο. Κάθε μέθοδος εγκρίνεται από την αρμόδια αρχή σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή. Η ΕΑΤ ενημερώνεται σχετικά με τις μεθόδους που έχουν εγκριθεί.
6. Στο άρθρο 13 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ ορίζεται ότι ο υπολογισμός των εισφορών είναι ανάλογος του κινδύνου των μελών και λαμβάνει δεόντως υπόψη το προφίλ κινδύνου των διαφόρων επιχειρηματικών μοντέλων. Οι μέθοδοι αυτές μπορούν επίσης να λαμβάνουν υπόψη τα στοιχεία που αφορούν το ενεργητικό του ισολογισμού και δείκτες κινδύνου, όπως η κεφαλαιακή επάρκεια, η ποιότητα του ενεργητικού καθώς και η ρευστότητα.
7. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εκπληρώνουν την εντολή που έχει δοθεί στην ΕΑΤ δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 3 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ να εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό μεθόδων υπολογισμού των εισφορών στα ΣΕΚ, και ειδικότερα οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές να περιλαμβάνουν τύπο υπολογισμού, ειδικούς δείκτες, κατηγορίες κινδύνου για τα μέλη, κατώτατα όρια των σταθμίσεων κινδύνου που αποδίδονται στις συγκεκριμένες κατηγορίες κινδύνου και άλλα αναγκαία στοιχεία.
8. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές καθορίζονται οι στόχοι και οι αρχές που διέπουν τα συστήματα εισφορών των ΣΕΚ. Επίσης, παρέχεται καθοδήγηση σχετικά με συγκεκριμένα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την ανάπτυξη και αξιολόγηση των μεθόδων για τον υπολογισμό των εισφορών με βάση τον κίνδυνο, ενώ παράλληλα συνεκτιμώνται δεόντως τα χαρακτηριστικά των εθνικών τραπεζικών τομέων και των επιχειρηματικών μοντέλων των συμμετεχόντων ιδρυμάτων.

---

² Οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 149–178).

Ορισμοί

9. Πέραν των ορισμών που προβλέπονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2014/49/EU, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί για τους σκοπούς των κατευθυντήριων γραμμών αυτών:
- 1) «πλαίσιο εισφορών του ΣΕΚ»: μορφή χρηματοδότησης του ΣΕΚ βάσει της οποίας είναι δυνατή η συγκέντρωση από τα συμμετέχοντα ιδρύματα τόσο των εκ των προτέρων εισφορών όσο και των έκτακτων εκ των υστέρων εισφορών·
  - 2) «μέθοδος υπολογισμού»: η μέθοδος υπολογισμού των εισφορών των συμμετεχόντων ιδρυμάτων στο ΣΕΚ·
  - 3) «συμμετέχων ίδρυμα»: πιστωτικό ίδρυμα, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013³, το οποίο συνδέεται με συγκεκριμένο ΣΕΚ·
  - 4) «ετήσιο επίπεδο-στόχος»: το ποσό των εισφορών που το ΣΕΚ προγραμματίζει να εισπράξει από τα συμμετέχοντα ιδρύματα του σε ένα συγκεκριμένο έτος·
  - 5) «ΔΕΕΑ»: η διαδικασία εποπτικού ελέγχου και αξιολόγησης όπως ορίζεται στο άρθρο 97 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ⁴ και προσδιορίζεται περαιτέρω στις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με τις κοινές διαδικασίες και μεθόδους για τη ΔΕΕΑ που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 107 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.

Συντμήσεις:

- α) ΣΕΚ - σύστημα εγγύησης καταθέσεων·
- β) ΘΣΠ - θεσμικό σύστημα προστασίας.

Πεδίο και επίπεδο εφαρμογής

10. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές και στις ορισθείσες αρχές όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημεία 17 και 18 αντίστοιχα της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.
11. Οι αρμόδιες αρχές και οι ορισθείσες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από τα ΣΕΚ κατά την ανάπτυξη μεθόδων υπολογισμού των εισφορών των μελών τους με βάση τον κίνδυνο, καθώς και ότι χρησιμοποιούνται κατά την έγκριση των εν λόγω μεθόδων υπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

⁴ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ, Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ, ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338.

12. Όταν οι αρμόδιες αρχές ή οι ορισθείσες αρχές είναι υπεύθυνες για την ανάπτυξη της μεθόδου υπολογισμού, πρέπει να εφαρμόζουν τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.
13. Οι μέθοδοι υπολογισμού πρέπει να μπορούν να εφαρμόζονται τόσο στις εκ των προτέρων όσο και στις έκτακτες εκ των υστέρων εισφορές. Ως εκ τούτου, οι εκ των υστέρων εισφορές πρέπει να υπολογίζονται με βάση την ίδια κατηγοριοποίηση κινδύνου με εκείνη που εφαρμόστηκε για τους σκοπούς των πλέον πρόσφατων ετήσιων εκ των προτέρων εισφορών.
14. Τα ΣΕΚ πρέπει να ζητούν την έγκριση των αρμοδίων αρχών πριν από την αρχική εφαρμογή μιας μεθόδου υπολογισμού. Τα ΣΕΚ πρέπει να ανανεώνουν την έγκριση των αρμοδίων αρχών με τη συχνότητα που κρίνουν απαραίτητη οι αρμόδιες αρχές και, σε κάθε περίπτωση, πριν επιφέρουν οποιαδήποτε ουσιώδη μεταβολή σε ήδη εγκριθείσα μέθοδο υπολογισμού. Οι μη ουσιώδεις μεταβολές πρέπει να κοινοποιούνται στις αρμόδιες αρχές σε ετήσια βάση.
15. Σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, τα κράτη μέλη πρέπει να ελέγχουν κατά πόσον τα υποκαταστήματα που ιδρύονται στην επικράτειά τους από πιστωτικά ιδρύματα με έδρα εκτός της Ένωσης διαθέτουν προστασία ισοδύναμη με αυτή της οδηγίας 2014/49/ΕΕ. Αν η προστασία δεν είναι ισοδύναμη, τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 47 παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, ότι τα εν λόγω υποκαταστήματα υποχρεωτικά συμμετέχουν σε ΣΕΚ που λειτουργεί στην επικράτεια του οικείου κράτους μέλους. Σε κάθε περίπτωση, τα ΣΕΚ δεσμεύονται από τις υποχρεώσεις τους να συγκεντρώσουν από τα μέλη τους εισφορές με βάση τον κίνδυνο δυνάμει των άρθρων 10 και 13 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.
16. Σύμφωνα με το άρθρο 47 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ, οι απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας και η εποπτική μεταχείριση των υποκαταστημάτων πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν την έδρα τους σε τρίτες χώρες εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών. Πολλά από τα προσαρμοσμένα για τον κίνδυνο κριτήρια μέτρησης που προβλέπονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν ισχύουν για τα εν λόγω υποκαταστήματα και, κατ'επέκταση, κρίνεται σκόπιμο τα κράτη μέλη να έχουν την εξουσία να καθορίσουν την προσαρμογή του κινδύνου για τα συγκεκριμένα υποκαταστήματα κατά τρόπο που να συνάδει με την προβλεπόμενη αντιμετώπισή τους δυνάμει του εθνικού δικαίου. Ως εκ τούτου, τα υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων τρίτων χωρών δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών αυτών.

Τίτλος II - Καθοδήγηση σχετικά με την ανάπτυξη μεθόδων υπολογισμού των εισφορών στα ΣΕΚ

Μέρος I – Στόχοι των συστημάτων εισφορών των ΣΕΚ

17. Τα συστήματα εισφορών πρέπει να:

- α) διασφαλίζουν ότι το κόστος χρηματοδότησης των ΣΕΚ βαρύνει, καταρχήν, τα ίδια τα πιστωτικά ιδρύματα και ότι η χρηματοδοτική ικανότητα των ΣΕΚ είναι ανάλογη των υποχρεώσεών τους·
- β) διασφαλίζουν ότι το επίπεδο-στόχος θα επιτευχθεί εντός της περιόδου συσσώρευσης κεφαλαίων που προβλέπεται στο άρθρο 10 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ·
- γ) συμβάλλουν στον μετριασμό των κινήτρων για υπερβολική ανάληψη κινδύνων από τα συμμετέχοντα ιδρύματα μέσω της συγκέντρωσης υψηλότερων εισφορών από τα ιδρύματα που ενέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο. Με αυτόν τον τρόπο, πρέπει επίσης να διασφαλίζεται ότι τα ιδρύματα υπό αφερεγγυότητα έχουν καταβάλει κανονικά τις εισφορές τους εκ των προτέρων.

Μέρος II – Αρχές για την ανάπτυξη των μεθόδων υπολογισμού

18. Κατά την ανάπτυξη ή έγκριση των μεθόδων υπολογισμού των εισφορών στα ΣΕΚ, τα ΣΕΚ, οι αρμόδιες αρχές και οι ορισθείσες αρχές πρέπει να συμμορφώνονται με τις αρχές που παρατίθενται στις ακόλουθες παραγράφους.

Αρχή 1: οι μέθοδοι υπολογισμού πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να αποτυπώνουν την αυξημένη υποχρέωση που αναλαμβάνει το ΣΕΚ ως αποτέλεσμα της συμμετοχής του μέλους

19. Η εισφορά κάθε ιδρύματος-μέλους πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να αντικατοπτρίζει:

- την πιθανότητα αφερεγγυότητας του ιδρύματος (δηλαδή, εάν το ίδρυμα τελεί υπό αφερεγγυότητα ή υπάρχει κίνδυνος επαπειλούμενης αφερεγγυότητας κατά την έννοια του άρθρου 32 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ⁵ για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (οδηγία 2014/59/ΕΕ)·
- τις ενδεχόμενες ζημίες που απορρέουν από την παρέμβαση του ΣΕΚ, σε καθαρή βάση μετά την ενδεχόμενη ανάκτηση κεφαλαίων από την πτωχευτική περιουσία του ιδρύματος που τελεί υπό αφερεγγυότητα.

---

⁵ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190–348.

Αρχή 2: οι μέθοδοι υπολογισμού πρέπει να συνάδουν με την περίοδο συσσώρευσης κεφαλαίων που προβλέπεται στην οδηγία 2014/49/ΕΕ

20. Η περίοδος συσσώρευσης κεφαλαίων για το επίπεδο-στόχο που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ δεν θα υπερβαίνει τα 10 έτη. Μπορεί να παραταθεί επιπλέον κατά 4 έτη, εάν η σωρευτική εκταμίευση ποσών υπερβαίνει το 0,8% των εγγυημένων καταθέσεων. Στο πλαίσιο αυτού του χρονικού ορίζοντα, οι συνεισφορές πρέπει να κατανέμονται όσο το δυνατόν ισομερώς χρονικά μέχρις ότου επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος, αλλά λαμβανομένης δεόντως υπόψη της φάσης του οικονομικού κύκλου καθώς και της προκυκλικής επίπτωσης που ενδέχεται να έχουν οι συνεισφορές στη χρηματοοικονομική θέση των συμμετεχόντων ιδρυμάτων.
21. Σε κάθε περίπτωση, η οδηγία 2014/49/ΕΕ δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να θέσουν υψηλότερο επίπεδο-στόχο ή να προβλέπουν ότι το ΣΕΚ δύναται να απαιτήσει από τα συμμετέχοντα ιδρύματα να καταβάλουν εκ των προτέρων εισφορές ακόμη και αφού επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος, προκειμένου να εκπληρώσουν τον στόχο που προβλέπεται στην παράγραφο 17 στοιχείο γ).

Αρχή 3: τα κίνητρα που παρέχονται μέσω των εισφορών στα ΣΕΚ πρέπει να εναρμονίζονται με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας

22. Προκειμένου να μετριαστεί ο ηθικός κίνδυνος, τα κίνητρα που παρέχονται από το πλαίσιο εισφορών του ΣΕΚ πρέπει να συνάδουν με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας (δηλαδή, τις απαιτήσεις κεφαλαίου και ρευστότητας που αντικατοπτρίζουν τον κίνδυνο του ιδρύματος-μέλους).
23. Ειδικότερα, εάν οι μέθοδοι υπολογισμού αναπτύσσονται και βαθμονομούνται με χρήση στατιστικών και οικονομετρικών εργαλείων, το αποτέλεσμα της μεθοδολογίας αναφορικά με τον βαθμό επικινδυνότητας των συμμετεχόντων ιδρυμάτων πρέπει να συνάδει με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας που ισχύουν για τα ιδρύματα.

Αρχή 4: οι μέθοδοι υπολογισμού πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του τραπεζικού τομέα και πρέπει να συνάδουν με το κανονιστικό καθεστώς, καθώς και με τις λογιστικές πρακτικές και τις πρακτικές υποβολής στοιχείων του κράτους μέλους όπου εδρεύει το ΣΕΚ

24. Οι μέθοδοι υπολογισμού πρέπει να είναι κατάλληλες για τη δομή του τραπεζικού τομέα στο εκάστοτε κράτος μέλος. Ως εκ τούτου, τα ΣΕΚ που εδρεύουν σε κράτη μέλη με μεγάλο αριθμό ανομοιογενών ιδρυμάτων πρέπει να αναπτύσσουν πιο πολύπλοκες μεθόδους υπολογισμού, εφαρμόζοντας καταλλήλως μεγάλο αριθμό κατηγοριών κινδύνου (ή μια προσέγγιση αναπροσαρμοζόμενης κλίμακας) προκειμένου να διαφοροποιούν καταλλήλως τα ιδρύματα ανάλογα με το προφίλ κινδύνου τους. Τα ΣΕΚ που εδρεύουν σε κράτη μέλη με πιο ομοιογενή τραπεζικό τομέα πρέπει να χρησιμοποιούν απλούστερες μεθόδους υπολογισμού. Σε κάθε περίπτωση, οι δείκτες κινδύνου που επιλέγονται για τη μέθοδο υπολογισμού πρέπει να επιτρέπουν στο ΣΕΚ να αποτυπώνει επαρκώς τις διαφορές στο

προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων, λαμβάνοντας παράλληλα δεόντως υπόψη το επιχειρηματικό τους μοντέλο.

Αρχή 5: οι κανόνες υπολογισμού των εισφορών πρέπει να είναι αντικειμενικοί και διαφανείς

25. Τα συστήματα εισφορών με βάση τον κίνδυνο πρέπει να είναι αντικειμενικά και να διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα που δέχονται καταθέσεις και έχουν παρεμφερή χαρακτηριστικά (ειδικότερα ως προς τον κίνδυνο, τη συστημική σημασία και το επιχειρηματικό μοντέλο) ταξινομούνται με παρόμοιο τρόπο.
26. Τα συστήματα εισφορών των ΣΕΚ πρέπει να είναι διαφανή, κατανοητά και επαρκώς σαφή. Κατ' ελάχιστον, η βάση και τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των εισφορών πρέπει να είναι διαφανή για τα συμμετέχοντα ιδρύματα. Η διαφάνεια θα βοηθήσει τα συμμετέχοντα ιδρύματα να κατανοήσουν τον σκοπό εφαρμογής του πλαισίου εισφορών με βάση τον κίνδυνο και θα καταστήσει το πλαίσιο προβλέψιμο για τα συμμετέχοντα ιδρύματα.

Αρχή 6: τα απαραίτητα στοιχεία για τον υπολογισμό των εισφορών δεν πρέπει να οδηγούν σε υπερβολικές πρόσθετες απαιτήσεις υποβολής στοιχείων

27. Για τον σκοπό του υπολογισμού των εισφορών, τα ΣΕΚ πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να χρησιμοποιούν τις ήδη διαθέσιμες πληροφορίες ή τις πληροφορίες που ζητούν οι αρμόδιες αρχές από τα συμμετέχοντα ιδρύματα στο πλαίσιο των υποχρεώσεών τους για υποβολή στοιχείων. Πρέπει να υπάρχει ισορροπία μεταξύ των αιτημάτων για παροχή πληροφοριών που είναι απαραίτητες για τον υπολογισμό των εισφορών, και της αποφυγής των αδικαιολόγητα επιβαρυντικών αιτημάτων για παροχή πληροφοριών από τα συμμετέχοντα ιδρύματα.
28. Τα ΣΕΚ πρέπει να ζητούν στοιχεία που δεν υποβάλλονται σε τακτική βάση μόνον εάν οι συγκεκριμένες πληροφορίες είναι απαραίτητες για τον προσδιορισμό του κινδύνου που ενέχουν τα συμμετέχοντα ιδρύματα για το ΣΕΚ.
29. Σε περίπτωση που το ΣΕΚ δεν συγκεντρώνει πληροφορίες απευθείας από τα συμμετέχοντα ιδρύματα, αλλά στηρίζεται στις πληροφορίες που του παρέχει η αρμόδια αρχή, πρέπει να εφαρμόζονται είτε κανονιστικές διατάξεις είτε επίσημες ρυθμίσεις, ούτως ώστε οι πληροφορίες που απαιτούνται για τη διαχείριση των εισφορών να συγκεντρώνονται και να διαβιβάζονται εγκαίρως.

Αρχή 7: οι εμπιστευτικές πληροφορίες πρέπει να προστατεύονται

30. Τα ΣΕΚ πρέπει να τηρούν την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό εισφορών και οι οποίες δεν δημοσιοποιούνται με άλλον τρόπο. Ωστόσο, τα ΣΕΚ πρέπει να δημοσιοποιούν τουλάχιστον την περιγραφή της μεθόδου υπολογισμού και τις παραμέτρους του τύπου υπολογισμού, περιλαμβανομένων των δεικτών κινδύνου, αλλά όχι κατ' ανάγκην τις αντίστοιχες σταθμίσεις τους. Αντιθέτως, τα αποτελέσματα της ταξινόμησης

κινδύνου και των συνιστωσών της για ένα συγκεκριμένο ίδρυμα-μέλος πρέπει να γνωστοποιούνται στο εν λόγω ίδρυμα και όχι στο κοινό.

Αρχή 8: οι μέθοδοι υπολογισμού πρέπει να συνάδουν με τα σχετικά ιστορικά δεδομένα

31. Όταν το ΣΕΚ έχει πρόσβαση στα σχετικά ιστορικά δεδομένα των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων πρέπει να χρησιμοποιεί τα εν λόγω δεδομένα κατά τη βαθμονόμηση και την αναβαθμονόμηση των παραμέτρων των μεθόδων υπολογισμού. Για τον σκοπό αυτόν, τα ιστορικά δεδομένα μπορούν να περιλαμβάνουν: i) δεδομένα σχετικά με αφερεγγυότητα ιδρυμάτων και περιπτώσεις ενδεχόμενης αφερεγγυότητας ιδρύματος η οποία αποφεύχθηκε μέσω ενεργειών των δημόσιων αρχών ή άλλες περιπτώσεις κατά τις οποίες οι κίνδυνοι που ενείχαν τα συμμετέχοντα ιδρύματα για το ΣΕΚ εκδηλώθηκαν, και ii) δεδομένα σχετικά με τα ποσοστά ανάκτησης κεφαλαίων από τα ΣΕΚ έπειτα από τέτοια γεγονότα.
32. Πρέπει να εφαρμόζονται κατάλληλες διορθώσεις στις μεθόδους υπολογισμού σε περίπτωση που έχουν επέλθει κανονιστικές και θεσμικές αλλαγές (για παράδειγμα, αλλαγή του ελάχιστου επιπέδου των κανονιστικών κεφαλαιακών απαιτήσεων).
33. Πριν από την αναθεώρηση των κατευθυντήριων γραμμών αυτών, που προβλέπεται για το 2017, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συγκρίνουν τα αποτελέσματα που λαμβάνονται από την εφαρμογή των μεθόδων υπολογισμού με την αξιολόγηση κινδύνου που διενεργούν οι ίδιες στο πλαίσιο της ΔΕΕΑ. Η σύγκριση αυτή πρέπει να γίνεται βάσει συνολικής προσέγγισης (για παράδειγμα, με χρήση δειγμάτων). Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνουν την ΕΑΤ σχετικά με το συνολικό αποτέλεσμα της σύγκρισης αυτής και τις αποκλίσεις που παρατηρήθηκαν.

Μέρος III – Υποχρεωτικά στοιχεία των μεθόδων υπολογισμού

34. Στα απαραίτητα στοιχεία κάθε μεθόδου υπολογισμού εισφορών στο ΣΕΚ με βάση τον κίνδυνο πρέπει να περιλαμβάνονται: i) ο τύπος υπολογισμού, ii) τα όρια των συνολικών συντελεστών στάθμισης κινδύνου, iii) οι κατηγορίες κινδύνου και οι βασικοί δείκτες κινδύνου. Τα εν λόγω στοιχεία περιγράφονται στις παραγράφους που ακολουθούν.

Στοιχείο 1. Τύπος υπολογισμού

35. Οι ετήσιες εισφορές των επιμέρους συμμετεχόντων ιδρυμάτων στο ΣΕΚ πρέπει να υπολογίζονται εφαρμόζοντας τον τύπο που παρατίθεται κατωτέρω.

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Όπου:

C_i = Ετήσια εισφορά του ιδρύματος-μέλους «i»

CR = Ποσοστό εισφοράς (το ίδιο για όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα σε ένα δεδομένο έτος)

ARW_i = Συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου για το ίδρυμα-μέλος «i»

CD_i = Καλυπτόμενες καταθέσεις για το ίδρυμα-μέλος «i»

μ = Συντελεστής προσαρμογής (ο ίδιος για όλα τα ιδρύματα σε ένα δεδομένο έτος)

α) *Ποσοστό εισφοράς (CR)*

36. Το ποσοστό εισφοράς είναι το ποσοστό που πρέπει να καταβάλει ένα ίδρυμα-μέλος με συνολικό συντελεστή στάθμισης κινδύνου (ARW) που ισούται με 100% (δηλαδή, εάν υποθεθεί ότι δεν υπάρχει διαφοροποίηση κινδύνου) προκειμένου να επιτευχθεί το ετήσιο επίπεδο-στόχος. Κατά την αρχική χρονική περίοδο, η βαθμονόμηση του ποσοστού εισφοράς πρέπει να διασφαλίζει την επίτευξη του επιπέδου-στόχου και την όσο το δυνατόν ισομερή διαχρονική κατανομή των ετήσιων εισφορών.
37. Το ετήσιο επίπεδο-στόχος πρέπει να ορίζεται, κατ' ελάχιστον, ως το πηλίκο του ποσού των χρηματοδοτικών μέσων που ακόμη χρειάζεται να συγκεντρώσει το ΣΕΚ προκειμένου να επιτύχει το επίπεδο-στόχο προς την υπολειπόμενη περίοδο συσσώρευσης κεφαλαίων (εκπεφρασμένη σε έτη) έως την επίτευξη του επιπέδου-στόχου. Ωστόσο, ο συγκεκριμένος τύπος ισχύει με την επιφύλαξη της διακριτικής ευχέρειας που έχουν τα κράτη μέλη να προβλέπουν τη δυνατότητα των ΣΕΚ να συνεχίζουν να συγκεντρώνουν εκ των προτέρων εισφορές ακόμη και αφού επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος.
38. Σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, κατά τον καθορισμό του ετήσιου επιπέδου-στόχου, το ΣΕΚ ή η ορισθείσα αρχή πρέπει επίσης να λαμβάνει δεόντως υπόψη τη φάση του οικονομικού κύκλου και την προκυκλική επίπτωση που μπορεί να έχουν οι εισφορές στη χρηματοοικονομική θέση των συμμετεχόντων ιδρυμάτων. Πρέπει να καθορίζεται η κυκλική προσαρμογή μέσω της αύξησης ή μείωσης του ετήσιου επιπέδου-στόχου, προκειμένου να αποφεύγεται η συγκέντρωση υπερβολικών εισφορών σε περιόδους οικονομικής κάμψης και να είναι δυνατή η ταχύτερη συσσώρευση κεφαλαίων στο αποθεματικό του ΣΕΚ σε περιόδους οικονομικής ανάκαμψης. Η κυκλική προσαρμογή πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ανάλυση κινδύνου που έχουν διεξαγάγει οι αντίστοιχες ορισθείσες αρχές μακροπροληπτικής εποπτείας και να αποτυπώνει τις τρέχουσες οικονομικές συνθήκες και τις μεσοπρόθεσμες προοπτικές, καθώς οι συνεχείς οικονομικές δυσκολίες ενδέχεται να μην δικαιολογούν τις χαμηλές εισφορές επ' αόριστον. Οι αρμόδιες αρχές που έχουν εγκρίνει τη δική τους μέθοδο υπολογισμού κινδύνου δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ ενδέχεται να πρέπει να τροποποιήσουν τη μέθοδο υπολογισμού ούτως ώστε να αποτυπώνει καταλλήλως τις εξελίξεις που έχουν επέλθει στον οικονομικό κύκλο από την αρχική έγκριση της μεθόδου. Η κυκλική προσαρμογή μπορεί επίσης να λαμβάνει υπόψη την αναμενόμενη εξέλιξη της καλυπτόμενης καταθετικής βάσης.
39. Το ποσοστό εισφοράς πρέπει να καθορίζεται από το ΣΕΚ σε ετήσια βάση ως το πηλίκο του ετήσιου επιπέδου-στόχου προς το άθροισμα των εγγυημένων καταθέσεων όλων των συμμετεχόντων ιδρυμάτων του.
40. Σε περίπτωση που, μετά από πρόσκληση για καταβολή εισφορών, είναι απαραίτητη η επικαιροποίηση δεδομένων που αφορούν ορισμένα ιδρύματα (για παράδειγμα,

προκειμένου να διορθωθούν λογιστικά λάθη), τα ΣΕΚ πρέπει να είναι σε θέση να αναβάλουν την προσαρμογή έως την επόμενη πρόσκληση για καταβολή εισφορών.

Πλαίσιο 1 – Παράδειγμα: Επιπτώσεις των αλλαγών του ποσού των εγγυημένων καταθέσεων (CD) στο επίπεδο-στόχο, το ετήσιο επίπεδο-στόχο και το ποσοστό εισφοράς (CR)

Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζεται η εξέλιξη των ποσών των εγγυημένων καταθέσεων κατά τη διάρκεια τεσσάρων συναπών ετών για όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα που συνδέονται με ένα συγκεκριμένο ΣΕΚ. Στον πίνακα φαίνονται τα αντίστοιχα επίπεδα-στόχοι για τα κεφάλαια του ΣΕΚ που έχουν υπολογιστεί βάσει των τρεχόντων ποσών των εγγυημένων καταθέσεων.

Έτος	Καλυπτόμενες καταθέσεις (CD)(σε εκατομμύρια ευρώ)	Επίπεδο-στόχος (CD × 0,8%)(σε εκατομμύρια ευρώ)
Έτος 20X1	1.000.000	8.000
Έτος 20X2	1.200.000	9.600
Έτος 20X3	1.300.000	10.400
Έτος 20X4	1.100.000	8.800

Για κάθε έτος, ο υπολογισμός του ετήσιου επιπέδου-στόχου και του ποσοστού εισφοράς (CR) πρέπει να διενεργείται όπως περιγράφεται κατωτέρω, σύμφωνα με τις ακόλουθες παραδοχές:

- το έτος 20X1 το ΣΕΚ αρχίζει να συγκεντρώνει τις εκ των προτέρων εισφορές από τα συμμετέχοντα ιδρύματα του με σκοπό να επιτύχει το επίπεδο-στόχο εντός 10 ετών·
- οι εισφορές πρέπει να κατανεμηθούν στη διάρκεια των 10 ετών όσο το δυνατόν πιο ισομερώς· και
- κάθε έτος, οι εισφορές τις οποίες συγκεντρώνει το ΣΕΚ ισούνται με το ετήσιο επίπεδο-στόχο που έχει καθοριστεί για το εν λόγω έτος.

Έτος 20X1

Ετήσιο επίπεδο-στόχος₁ = 1/10 × Επίπεδο-στόχος₁ = 1/10 × 8.000 ευρώ = 800 ευρώ
 CR₁ = Ετήσιο επίπεδο-στόχος₁/CD₁ = 800 ευρώ/ 1.000.000 ευρώ = 0,00080 = 0,080%
 Στο τέλος του έτους 20X1 τα διαθέσιμα κεφάλαια του ΣΕΚ ανέρχονται σε 800 ευρώ.

Έτος 20X2

Ετήσιο επίπεδο στόχος₂ = 1/9 × (Επίπεδο-στόχος₂ – Κεφάλαια ήδη διαθέσιμα στο ΣΕΚ) =
 = 1/9 × (9.600 ευρώ - 800 ευρώ) = 8.800 ευρώ/9 = 978 ευρώ
 CR₂ = Ετήσιο επίπεδο-στόχος₂/CD₂ = 978 ευρώ/ 1.200.000 ευρώ = 0,00081 = 0,081%
 Στο τέλος του έτους 20X2 τα διαθέσιμα κεφάλαια του ΣΕΚ ανέρχονται σε 1.778 ευρώ (= 800 ευρώ + 978 ευρώ)

Έτος 20X3

Ετήσιο επίπεδο στόχος₃ = 1/8 × (Επίπεδο-στόχος₃ – Κεφάλαια ήδη διαθέσιμα στο ΣΕΚ) =
 = 1/8 × (10.400 ευρώ - 1.778 ευρώ) = 8.622 ευρώ /8 = 1.078 ευρώ
 CR₃ = Ετήσιο επίπεδο-στόχος₃/CD₃ = 1.078 ευρώ/ 1.300.000 ευρώ = 0,00083 = 0,083%
 Στο τέλος του έτους 20X3 τα διαθέσιμα κεφάλαια του ΣΕΚ ανέρχονται σε 2.856 ευρώ (= 1.778

ευρώ + 1.078 ευρώ)

Έτος 20X4

Ετήσιο επίπεδο στόχος₄ = $1/7 \times (\text{Επίπεδο-στόχος}_4 - \text{Κεφάλαια ήδη διαθέσιμα στο ΣΕΚ}) = 1/7 \times (8.800 \text{ ευρώ} - 2.856 \text{ ευρώ}) = 5.944 \text{ ευρώ} / 7 = 849 \text{ ευρώ}$

$CR_4 = \text{Ετήσιο επίπεδο-στόχος}_4 / CD_4 = 849 \text{ ευρώ} / 1.100.000 \text{ ευρώ} = 0,00077 = 0,077\%$

Στο τέλος του έτους 20X4 τα διαθέσιμα κεφάλαια του ΣΕΚ ανέρχονται σε 3.705 ευρώ (=2.856 ευρώ + 849 ευρώ)

β) Συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου (ARW)

41. Ο συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου ενός ιδρύματος-μέλους «i» (ARWi) πρέπει να ορίζεται στη βάση της συνολικής βαθμολογίας κινδύνου για το εν λόγω ίδρυμα (ARSi).
42. Η ARSi υπολογίζεται ως το άθροισμα των βαθμολογιών κινδύνου όλων των επιμέρους δεικτών προσαρμοσμένων κατά τις κατάλληλες σταθμίσεις των δεικτών. Δύο διαφορετικές μέθοδοι υπολογισμού της ARSi και καθορισμού του ARWi για το ίδρυμα-μέλος βάσει της ARSi του είναι η μέθοδος ταξινόμησης σε κλάσεις και η μέθοδος αναπροσαρμοζόμενης κλίμακας, που παρουσιάζονται λεπτομερέστερα στο παράρτημα 1. Τα ΣΕΚ πρέπει να επιλέγουν τη μέθοδο υπολογισμού αφού λάβουν υπόψη τα χαρακτηριστικά του εθνικού τραπεζικού τομέα και τον βαθμό ανομοιογένειας μεταξύ των ιδρυμάτων.

γ) Συντελεστής προσαρμογής (μ)

43. Σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα ενός ΣΕΚ πρέπει να αντιστοιχούν τουλάχιστον στο επίπεδο-στόχο που ορίζεται στην οδηγία 2014/49/ΕΕ εντός περιόδου 10 ετών. Σύμφωνα με την αρχή που προβλέπεται στην παράγραφο 20, οι εισφορές πρέπει να κατανέμονται όσο το δυνατόν ισομερώς χρονικά μέχρις ότου επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος, αλλά λαμβανομένης δεόντως υπόψη της φάσης του οικονομικού κύκλου καθώς και της προκυκλικής επίπτωσης που ενδέχεται να έχουν οι εισφορές στη χρηματοοικονομική θέση των ιδρυμάτων.
44. Εάν το άθροισμα των ετήσιων εισφορών από όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα βασίζεται μόνο στις CDi, στον ARWi και στο σταθερό ποσοστό εισφοράς (CR), το ποσό των εισφορών σε ένα δεδομένο έτος ενδέχεται να υπερβαίνει ή να υπολείπεται του ετήσιου επιπέδου-στόχου που έχει καθοριστεί για το εν λόγω έτος. Προκειμένου να διορθωθεί αυτή η απόκλιση, πρέπει να χρησιμοποιείται ένας συντελεστής προσαρμογής (μ). Ο συντελεστής πρέπει να προσαρμόζει το ποσό των συνολικών εισφορών (C) ούτως ώστε να επιτυγχάνεται το επίπεδο-στόχος σε περιπτώσεις κατά τις οποίες, διαφορετικά, οι εισφορές θα ήταν ιδιαίτερα υψηλές ή ιδιαίτερα χαμηλές.

Πλαίσιο 2 – Παράδειγμα εφαρμογής του τύπου υπολογισμού

Για τους σκοπούς του παραδείγματος, οι υπολογισμοί εν προκειμένω διενεργούνται για το κράτος μέλος Α το έτος 2Χ01. Σε αυτό το κράτος μέλος υπάρχουν μόνο τρία πιστωτικά ιδρύματα και ένα ΣΕΚ, ενώ το συνολικό ποσό των εγγυημένων καταθέσεων που καλύπτονται από το ΣΕΚ ανέρχεται σε 1.500.000 ευρώ. Λαμβάνεται ως παραδοχή ότι το έτος 2Χ01 είναι το πρώτο έτος κατά το οποίο το ΣΕΚ στο κράτος μέλος Α αρχίζει να συγκεντρώνει εκ των προτέρων εισφορές από τα ιδρύματα που δέχονται καταθέσεις, προκειμένου να επιτύχει το επίπεδο-στόχο του 0,8% των εγγυημένων καταθέσεων εντός 10 ετών (δηλαδή, έως το έτος 2Χ11). Ως εκ τούτου, σύμφωνα με την απαίτηση για όσο το δυνατόν ισομερή κατανομή των εισφορών, το ετήσιο επίπεδο-στόχος, που αντιπροσωπεύει τις συνολικές ετήσιες εισφορές (C) από όλα τα ιδρύματα του κράτους μέλους Α κατά το έτος 2Χ01, πρέπει να ανέρχεται περίπου στο 1/10 του επιπέδου-στόχου. Σε αυτή την περίπτωση, το ποσοστό εισφοράς (CR) ανέρχεται σε 0,0008 ($CR = 1/10 \times 0,8\%$). Οι συνολικές ετήσιες εισφορές για το έτος 2Χ01 πρέπει να υπολογιστούν ως εξής: $C = 1.500.000 \text{ ευρώ} \times (0,0008) = 1.200 \text{ ευρώ}$.

Στον κάτωθι πίνακα φαίνεται η ανάλυση των συνολικών εγγυημένων καταθέσεων και των αντίστοιχων μη προσαρμοσμένων για τον κίνδυνο εισφορών από τα ιδρύματα του κράτους μέλους Α το έτος 2Χ01.

Μη προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές στο κράτος μέλος Α το έτος 2Χ01

Ίδρυμα	Καλυπτόμενες καταθέσεις (σε ευρώ)	Μη προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές (σε ευρώ)
Ίδρυμα 1	200 000	160 (= 200 000 × 0,0008)
Ίδρυμα 2	400 000	320 (= 400 000 × 0,0008)
Ίδρυμα 3	900 000	720 (= 900 000 × 0,0008)
Σύνολο	1 500 000	1 200 (= 1 500 000 × 0,0008)

Η μέθοδος υπολογισμού των εισφορών με βάση τον κίνδυνο που έχει υιοθετηθεί στο κράτος μέλος Α βασίζεται σε τέσσερις διαφορετικές κατηγορίες κινδύνου. Σε κάθε κατηγορία κινδύνου έχει αποδοθεί διαφορετικός συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου (ARW), ως εξής: 75% για το ίδρυμα με το προφίλ χαμηλότερου κινδύνου, 100% για τα ιδρύματα με προφίλ μεσαίου κινδύνου, 120% για τα ιδρύματα υψηλού κινδύνου και 150% για τα πλέον επικίνδυνα ιδρύματα.

Ο ακόλουθος τύπος χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των ετήσιων εισφορών των επιμέρους ιδρυμάτων «i»:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Σενάριο 1: ιδρύματα σχετικά υψηλού κινδύνου κατά το έτος 2Χ01

Στο σενάριο 1, ο ARW_i για τα ιδρύματα 1, 2 και 3 είναι 75%, 150% και 120% αντίστοιχα. Μετά την εφαρμογή μόνο του συντελεστή προσαρμογής για τον κίνδυνο βάσει του ARW, το ποσό των συνολικών ετήσιων εισφορών από όλα τα ιδρύματα στο κράτος μέλος Α ανέρχεται σε 1.464 ευρώ

και υπερβαίνει το προγραμματισμένο συνολικό ετήσιο επίπεδο εισφορών (1.200 ευρώ), όπως φαίνεται στον κάτωθι πίνακα.

Προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές στο κράτος μέλος Α το έτος 2Χ01 σύμφωνα με το σενάριο 1

Ίδρυμα	CD _i (σε ευρώ)	ARW _i	Προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές (σε ευρώ)
Ίδρυμα 1	200 000	75%	120 (= 200 000 × 0,0008 × 0,75)
Ίδρυμα 2	400 000	150%	480 (= 400 000 × 0,0008 × 1,50)
Ίδρυμα 3	900 000	120%	864 (= 900 000 × 0,0008 × 1,20)
Σύνολο	1 500 000		1 464

Ως εκ τούτου, πρέπει να χρησιμοποιηθεί ένας συντελεστής προσαρμογής μ προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι συνολικές ετήσιες εισφορές (δηλαδή, το άθροισμα όλων των επιμέρους εισφορών) θα ισούνται με το 1/10 του επιπέδου-στόχου. Σε αυτή την περίπτωση, ο συντελεστής προσαρμογής που θα εφαρμοστεί για όλα τα ιδρύματα μπορεί να υπολογιστεί ως $\mu_1 = 1.200 \text{ ευρώ} / 1.464 \text{ ευρώ} = 0,82$. Οι εκτιμήσεις για τις προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές μετά την εφαρμογή του συντελεστή προσαρμογής παρουσιάζονται στον κάτωθι πίνακα.

Διορθωμένες προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές στο κράτος μέλος Α το έτος 2Χ01 σύμφωνα με το σενάριο 1

Ίδρυμα	CD _i (σε ευρώ)	ARW _i	Προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές (σε ευρώ)	Συντελεστής προσαρμογής μ_i	Τελικές προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές (σε ευρώ)
Ίδρυμα 1	200 00	75%	120	0,82	98 (= 120 × 0,82)
Ίδρυμα 2	400 00	150%	480	0,82	394 (= 480 × 0,82)
Ίδρυμα 3	900 00	120%	864	0,82	708 (= 864 × 0,82)
Σύνολο	1 500 0		1 464		1 200

Σενάριο 2: ιδρύματα σχετικά χαμηλού κινδύνου κατά το έτος 2Χ01

Στο σενάριο 2, ο ARW_i για τα ιδρύματα 1, 2 και 3 είναι 75%, 120% και 75% αντίστοιχα. Εάν εφαρμοστεί μόνον ο συντελεστής προσαρμογής για τον κίνδυνο (ARW), το ποσό των συνολικών ετήσιων εισφορών από όλα τα ιδρύματα στο κράτος μέλος Α ανέρχεται σε 1.044 ευρώ και υπολείπεται του προγραμματισμένου συνολικού ετήσιου επιπέδου εισφορών των 1.200 ευρώ.

Προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές στο κράτος μέλος Α το έτος 2Χ01 σύμφωνα με το σενάριο 2

Ίδρυμα	CD _i (σε ευρώ)	ARW _i	Προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές (σε ευρώ)
Ίδρυμα 1	200 000	75%	120 (= 200 000 × 0,0008 × 0,75)
Ίδρυμα 2	400 000	120%	384 (= 400 000 × 0,0008 × 1,20)
Ίδρυμα 3	900 000	75%	540 (= 900 000 × 0,0008 × 0,75)

Σύνολο	1 500 000		1 044
---------------	------------------	--	--------------

Εφαρμόζεται ο συντελεστής προσαρμογής μ ούτως ώστε οι συνολικές ετήσιες εισφορές να ισούνται με το 1/10 του επιπέδου-στόχου. Σε αυτό το σενάριο, ο συντελεστής προσαρμογής που θα εφαρμοστεί για όλα τα ιδρύματα μπορεί να υπολογιστεί ως $\mu_2 = 1.200 \text{ ευρώ} / 1.044 \text{ ευρώ} = 1,15$. Δεδομένου ότι το άθροισμα των προσαρμοσμένων για τον κίνδυνο εισφορών είναι χαμηλότερο από το ετήσιο επίπεδο-στόχο, ο συντελεστής προσαρμογής είναι μεγαλύτερος της μονάδας.

Διορθωμένες προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές στο κράτος μέλος Α το έτος 2Χ01 σύμφωνα με το σενάριο 2

Ίδρυμα	CD _i (σε ευρώ)	ARW _i	Προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές (σε ευρώ)	Συντελεστής προσαρμογής μ_i	Τελικές προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές (σε ευρώ)
Ίδρυμα 1	200 000	75%	120	1,15	138 (= 120 × 1,15)
Ίδρυμα 2	400 000	120%	384	1,15	442 (= 384 × 1,15)
Ίδρυμα 3	900 000	75%	540	1,15	620 (= 540 × 1,15)
Σύνολο	1 500 000		1 044		1 200

Σενάριο 3: προσαρμογή του ετήσιου επιπέδου-στόχου ούτως ώστε να αποτυπώνει το μακροπροληπτικό περιβάλλον

Στο σενάριο 3, ο ARW_i για τα ιδρύματα 1, 2 και 3 είναι 75%, 150% και 120% αντίστοιχα. Η χρηματοπιστωτική αγορά στο κράτος μέλος Α αντιμετωπίζει μεταβλητότητα η οποία έχει οδηγήσει σε αύξηση των πιστωτικών ζημιών για τα ιδρύματα, όχι σε συγκεκριμένο μόνο τμήμα αλλά στο σύνολο του τραπεζικού συστήματος. Αποφασίζεται να μειωθεί το ετήσιο επίπεδο-στόχος προκειμένου να αποφευχθεί η μετάδοση στα υπόλοιπα μέλη του ΣΕΚ. Αποφασίζεται ότι για το έτος 2Χ01 το ετήσιο επίπεδο-στόχος θα ανέλθει στο 75% του 1/10 του συνολικού επιπέδου-στόχου και επομένως θα διαμορφωθεί σε 900 ευρώ (1.200 ευρώ × 0,75). Ως εκ τούτου, σε αυτή την περίπτωση, το ποσοστό εισφοράς ανέρχεται σε 0,0006 (CR = 1/10 × 0,75) × 0,8%).

Προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές στο κράτος μέλος Α το έτος 2Χ01 σύμφωνα με το σενάριο 3

Ίδρυμα	CD _i (σε ευρώ)	ARW _i	Προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές (σε ευρώ)
Ίδρυμα 1	200 000	75%	90 (= 200 000 × 0,0006 × 0,75)
Ίδρυμα 2	400 000	150%	360 (= 400 000 × 0,0006 × 1,50)
Ίδρυμα 3	900 000	120%	648 (= 900 000 × 0,0006 × 1,20)
Σύνολο	1 500 000		1 098

Εφαρμόζεται ο συντελεστής προσαρμογής μ ούτως ώστε να διασφαλιστεί ότι οι συνολικές ετήσιες εισφορές ισούνται με το 75% του 1/10 του επιπέδου-στόχου. Σε αυτό το σενάριο, ο συντελεστής προσαρμογής που θα εφαρμοστεί για όλα τα ιδρύματα μπορεί να υπολογιστεί ως

$\mu_3 = 900 \text{ ευρώ} / 1.098 \text{ ευρώ} = 0,82$. Οι εκτιμήσεις για τις προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές μετά την εφαρμογή του συντελεστή προσαρμογής μ_3 παρουσιάζονται στον κάτωθι πίνακα.

Διορθωμένες προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές στο κράτος μέλος Α το έτος 2Χ01 σύμφωνα με το σενάριο 3

Ίδρυμα	CD _i (σε ευρώ)	ARW _i	Προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές (σε ευρώ)	Συντελεστής προσαρμογής μ_i	Τελικές προσαρμοσμένες για τον κίνδυνο εισφορές (σε ευρώ)
Ίδρυμα 1	200 000	75%	90	0,82	74 (= 90 × 0,82)
Ίδρυμα 2	400 000	150%	360	0,82	295 (= 360 × 0,82)
Ίδρυμα 3	900 000	120%	648	0,82	531 (= 648 × 0,82)
Σύνολο	1 500 000		1 098		900

Ο συντελεστής προσαρμογής μ μπορεί να προσδιοριστεί αφού όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα έχουν ταξινομηθεί στις κατηγορίες κινδύνου και τους έχει αποδοθεί συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου (που αποτυπώνει το προφίλ κινδύνου τους). Εάν κάποια ιδρύματα επικαιροποιήσουν τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται για την ταξινόμηση κινδύνου (για παράδειγμα, διόρθωση λογιστικών λαθών προηγούμενων περιόδων αναφοράς) αφού το ΣΕΚ έχει εκτελέσει τους υπολογισμούς, τότε το ΣΕΚ πρέπει να είναι σε θέση να αναβάλει την προσαρμογή έως την επόμενη φορά που θα ζητήσει την καταβολή εισφορών. Ουσιαστικά, αυτό σημαίνει ότι, για παράδειγμα, εάν ένα ίδρυμα κατέβαλε μικρότερες εισφορές εξαιτίας λανθασμένων δεδομένων, η επόμενη εισφορά του θα περιλαμβάνει το ποσό που έλειπε το προηγούμενο έτος (έτος 1) και το ορθό ποσό για το τρέχον έτος (έτος 2). Σε αυτό το σενάριο, όλα τα υπόλοιπα ιδρύματα είχαν καταβάλει μεγαλύτερες εισφορές από ότι έπρεπε το έτος 1 και επομένως το έτος 2 οι εισφορές τους θα πρέπει να προσαρμοστούν ούτως ώστε να ληφθεί υπόψη το υπερβάλλον ποσό που κατέβαλαν το έτος 1.

Στοιχείο 2. Όρια των συνολικών συντελεστών στάθμισης κινδύνου (ARW)

45. Προκειμένου να μετριάσει ο ηθικός κίνδυνος, οι ARW πρέπει να αποτυπώνουν τις διαφορές στον κίνδυνο που ενέχουν τα διάφορα συμμετέχοντα ιδρύματα. Όταν η μέθοδος υπολογισμού χρησιμοποιεί κατηγορίες κινδύνου στις οποίες έχουν αποδοθεί διαφορετικοί ARW (μέθοδος ταξινόμησης σε κλάσεις), πρέπει να ορίζει συγκεκριμένες αξίες ARW που θα εφαρμόζονται σε κάθε κατηγορία κινδύνου. Όταν η μέθοδος υπολογισμού ακολουθεί την προσέγγιση της αναπροσαρμοζόμενης κλίμακας αντί ενός σταθερού αριθμού κατηγοριών κινδύνου, πρέπει να καθορίζονται τα ανώτερα και κατώτερα όρια των ARW.
46. Ο κατώτερος ARW πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 50% και 75% και ο υψηλότερος ARW μεταξύ 150% και 200%. Υπάρχει δυνατότητα ορισμού ευρύτερου διαστήματος με την αιτιολόγηση ότι το διάστημα που περιορίζεται μεταξύ 50%-200% δεν αποτυπώνει επαρκώς τις διαφορές στα επιχειρηματικά μοντέλα και τα προφίλ κινδύνου των συμμετεχόντων ιδρυμάτων και θα

δημιουργούσε ηθικό κίνδυνο καθώς συμμετέχοντα ιδρύματα με πολύ διαφορετικά προφίλ κινδύνου θα ομαδοποιούνταν τεχνητά λόγω της κατάταξής τους στην ίδια κατηγορία.

47. Το ΣΕΚ πρέπει να καταβάλλει κάθε προσπάθεια προκειμένου να αντιστοιχίζει τον ARW στις συνολικές βαθμολογίες κινδύνου (ARS) με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι δυνατή η απόδοση του χαμηλότερου και του υψηλότερου ARW στα συμμετέχοντα ιδρύματα και να κατανέμονται τα ιδρύματα στις διάφορες κατηγορίες κινδύνου. Ειδικότερα, το ΣΕΚ πρέπει να αποφεύγει να βαθμονομεί το υπόδειγμα με τέτοιο τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα σχεδόν όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα, μολονότι μπορεί τα προφίλ κινδύνου τους να διαφέρουν σημαντικά, να κατατάσσονται σε μία μόνο κατηγορία κινδύνου (για παράδειγμα, την κατηγορία κινδύνου για ιδρύματα με προφίλ μεσαίου κινδύνου). Εντούτοις, αυτό δεν συνεπάγεται ότι κάθε έτος το ΣΕΚ πρέπει απαραίτητως να χρησιμοποιεί ολόκληρο το διάστημα και να αποδίδει στα ιδρύματα τους ARW που αντιστοιχούν στο χαμηλότερο και στο υψηλότερο σημείο του διαστήματος.

Στοιχείο 3. Κατηγορίες κινδύνου και βασικοί δείκτες κινδύνου

Κατηγορίες δεικτών κινδύνου

48. Ο υπολογισμός του συνολικού συντελεστή στάθμισης κινδύνου (ARWi) για κάθε επιμέρους ίδρυμα-μέλος πρέπει να βασίζεται σε μια σειρά δεικτών κινδύνου από καθεμία από τις ακόλουθες κατηγορίες κινδύνου:
- α) Κεφάλαιο
  - β) Ρευστότητα και χρηματοδότηση
  - γ) Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού
  - δ) Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση
  - ε) Δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ
49. Σε κάθε κατηγορία, η μέθοδος υπολογισμού πρέπει να περιλαμβάνει τους βασικούς δείκτες κινδύνου που προσδιορίζονται στον πίνακα 1. Κατ' εξαίρεση, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να μην συμπεριλάβουν ή να επιτρέψουν στο ΣΕΚ να μην συμπεριλάβει κάποιον βασικό δείκτη, για συγκεκριμένα είδη ιδρυμάτων, με την αιτιολόγηση ότι ο εν λόγω δείκτης δεν είναι διαθέσιμος λόγω των νομικών χαρακτηριστικών ή του εποπτικού καθεστώτος των συγκεκριμένων ιδρυμάτων.
50. Όταν οι αρμόδιες αρχές ή το ΣΕΚ αφαιρούν έναν βασικό δείκτη κινδύνου για κάποιο συγκεκριμένο είδος ιδρυμάτων, πρέπει να καταβάλλουν προσπάθεια να χρησιμοποιούν το πλέον ενδεδειγμένο υποκατάστατο του δείκτη που αφαιρέθηκε. Πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι κίνδυνοι που ενέχει το ίδρυμα για το πλαίσιο αποτυπώνονται στους λοιπούς δείκτες που χρησιμοποιούνται. Επίσης, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη για ισότιμες συνθήκες με τα άλλα ιδρύματα για τα οποία είναι διαθέσιμος ο μη συμπεριληφθείς δείκτης.

51. Στον πίνακα 1 κατωτέρω περιγράφονται οι κατηγορίες κινδύνου και οι βασικοί δείκτες. Οι βασικοί δείκτες κινδύνου περιγράφονται επίσης λεπτομερέστερα στο παράρτημα 2.

Πίνακας 1. Κατηγορίες κινδύνου και βασικοί δείκτες κινδύνου

Κατηγορία κινδύνου	Περιγραφή των κατηγοριών κινδύνου και των βασικών δεικτών κινδύνου
A. Πιθανότητα αφερεγγυότητας	
1. Κεφάλαιο	<p>Οι δείκτες κεφαλαίου αποτυπώνουν το επίπεδο της ικανότητας απορρόφησης ζημιών του ιδρύματος. Τα υψηλότερα ποσά κεφαλαίου που κατέχει ένα ίδρυμα αποτελούν ένδειξη ότι το ίδρυμα διαθέτει καλύτερη ικανότητα να απορροφήσει τις ζημίες εσωτερικά (μετριάζοντας τους κινδύνους που απορρέουν από το προφίλ υψηλού κινδύνου του ιδρύματος) και, επομένως, μειώνουν την πιθανότητα αφερεγγυότητας. Ως εκ τούτου, τα ιδρύματα των οποίων οι δείκτες κεφαλαίων έχουν υψηλότερες τιμές πρέπει να εισφέρουν λιγότερο στο ΣΕΚ.</p> <p>Βασικοί δείκτες:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Δείκτης μόχλευσης⁶, και - δείκτης κεφαλαιακής κάλυψης ή δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 (CET1)
2. Ρευστότητα και χρηματοδότηση	<p>Οι δείκτες ρευστότητας και χρηματοδότησης επιμετρούν την ικανότητα του ιδρύματος να εκπληρώνει τις βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις του όταν καθίστανται απαιτητές χωρίς να επηρεάζεται αρνητικά η χρηματοοικονομική του κατάσταση. Τα χαμηλά επίπεδα ρευστότητας υποδεικνύουν τον ενδεχόμενο κίνδυνο το ίδρυμα να μην είναι σε θέση να εκπληρώσει τις τρέχουσες και μελλοντικές, αναμενόμενες ή έκτακτες, ταμειακές υποχρεώσεις και ανάγκες παροχής εξασφαλίσεων.</p> <p>Βασικοί δείκτες:</p> <ul style="list-style-type: none"> - δείκτης κάλυψης του κινδύνου ρευστότητας⁷ (LCR), και - δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης⁸ (NSFR)
3. Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού	<p>Οι δείκτες ποιότητας των στοιχείων ενεργητικού καταδεικνύουν τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα ενδέχεται να υποστεί πιστωτικές ζημίες. Μεγάλες πιστωτικές ζημίες ενδέχεται να προκαλέσουν χρηματοοικονομικά προβλήματα που αυξάνουν την πιθανότητα αφερεγγυότητας του ιδρύματος. Για παράδειγμα, ένας υψηλός δείκτης μη εξυπηρετούμενων</p>

⁶ Έως ότου τεθεί σε πλήρη εφαρμογή ο ορισμός του δείκτη μόχλευσης που καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, πρέπει να χρησιμοποιείται ο δείκτης: κεφάλαιο της κατηγορίας 1/σύνολο ενεργητικού.

⁷ Εφόσον υπάρχει διαθέσιμος εθνικός ορισμός για τον δείκτη κάλυψης του κινδύνου ρευστότητας, όπως ρευστοποιήσιμα στοιχεία ενεργητικού/σύνολο ενεργητικού, πρέπει να χρησιμοποιείται έως ότου τεθούν σε πλήρη εφαρμογή τα μέτρα του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

⁸ Ο δείκτης NSFR πρέπει να εφαρμοστεί μόλις τεθεί σε πλήρη εφαρμογή ο ορισμός του όπως καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

	<p>δανείων (NPL) αποτελεί ένδειξη ότι το ίδρυμα είναι πιθανότερο να υποστεί ουσιαστικές ζημίες και κατ' επέκταση να χρειαστεί παρέμβαση του ΣΕΚ. Ως εκ τούτου, αιτιολογείται η καταβολή υψηλότερων εισφορών στο ΣΕΚ.</p> <p>Βασικός δείκτης:</p> <ul style="list-style-type: none"> - δείκτης μη εξυπηρετούμενων δανείων (NPL)
<p>4. Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση</p>	<p>Αυτή η κατηγορία κινδύνου λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο που σχετίζεται με το τρέχον επιχειρηματικό μοντέλο και τα στρατηγικά σχέδια του ιδρύματος, και αντικατοπτρίζει την ποιότητα της εσωτερικής διακυβέρνησης και των εσωτερικών ελέγχων του ιδρύματος.</p> <p>Στους δείκτες επιχειρηματικού μοντέλου μπορούν να περιλαμβάνονται, για παράδειγμα, δείκτες που αφορούν την κερδοφορία, την εξέλιξη του ισολογισμού και τη συγκέντρωση της έκθεσης :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Οι δείκτες κερδοφορίας παρέχουν πληροφορίες σχετικά με την ικανότητα του ιδρύματος-μέλους να παράγει κέρδη. Χαμηλή κερδοφορία ή ζημίες αποτελούν ένδειξη ότι το ίδρυμα ενδέχεται να αντιμετωπίσει χρηματοοικονομικά προβλήματα που θα μπορούσαν να το οδηγήσουν σε αφερεγγυότητα. Ωστόσο, υψηλά αλλά μη βιώσιμα κέρδη ενδέχεται επίσης να αποτελούν ένδειξη αυξημένου κινδύνου. Προκειμένου να αποφεύγονται οι επιμετρήσεις σε μία δεδομένη χρονική στιγμή, οι δείκτες κερδοφορίας πρέπει να υπολογίζονται ως μέσοι όροι τιμών για χρονική περίοδο τουλάχιστον δύο ετών. Με τον τρόπο αυτόν, θα μετριάζονται οι προκυκλικές επιπτώσεις και θα αποτυπώνεται καλύτερα η βιωσιμότητα των πηγών εισοδήματος. Όσον αφορά ιδρύματα των οποίων το επίπεδο κερδοφορίας περιορίζεται από διατάξεις του εθνικού δικαίου ή από το καταστατικό τους, ο δείκτης αυτός μπορεί να παραλειφθεί ή να βαθμονομηθεί σε σχέση με την ομάδα ομοειδών ιδρυμάτων που υπόκειται σε παρόμοιους περιορισμούς. - Οι δείκτες εξέλιξης του ισολογισμού παρέχουν πληροφορίες σχετικά με ενδεχόμενη υπερβολική ανάπτυξη του συνόλου του ενεργητικού, συγκεκριμένων χαρτοφυλακίων ή τομέων. Σε αυτούς τους δείκτες μπορεί να περιλαμβάνεται επίσης ο σχετικός δείκτης για τα σταθμισμένα ως προς τον κίνδυνο στοιχεία ενεργητικού προς το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού. - Οι δείκτες συγκέντρωσης παρέχουν πληροφορίες σχετικά με την υπερβολική γεωγραφική ή τομεακή συγκέντρωση της έκθεσης του ιδρύματος. <p>Λοιπά πιθανά είδη δεικτών κινδύνου που περιλαμβάνονται σε αυτή την κατηγορία είναι: δείκτες που επιμετρούν την οικονομική αποτελεσματικότητα ή την ευαισθησία στον κίνδυνο αγοράς ή δείκτες που βασίζονται στην αγορά.</p> <p>Οι δείκτες διοίκησης εισάγουν ποιοτικούς παράγοντες στην ταξινόμηση των ιδρυμάτων σε κατηγορίες κινδύνου, προκειμένου να αντικατοπτρίζεται η ποιότητα των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης των ιδρυμάτων. Ειδικότερα, οι ποιοτικοί δείκτες μπορούν να βασίζονται σε ελέγχους τους οποίους διενεργεί το ΣΕΚ εντός και εκτός των εγκαταστάσεων του ιδρύματος σε ειδικά ερωτηματολόγια που έχουν σχεδιαστεί από το ΣΕΚ για</p>

	<p>τον σκοπό αυτόν και/ή στη συνολική αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης του ιδρύματος που αποτυπώνεται στη ΔΕΕΑ.</p> <p>Βασικοί δείκτες:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Σταθμισμένα ως προς τον κίνδυνο στοιχεία ενεργητικού / Σύνολο στοιχείων ενεργητικού, και - Απόδοση των στοιχείων του ενεργητικού (RoA)
B. Δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ	
5. Δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ	<p>Αυτή η κατηγορία κινδύνου αντικατοπτρίζει τον κίνδυνο ζημιών για το ΣΕΚ σε περίπτωση αφερεγγυότητας ενός ιδρύματος-μέλους. Ο βαθμός στον οποίο τα στοιχεία ενεργητικού του ιδρύματος είναι βεβαρημένα⁹ θα έχει ιδιαίτερο αντίκτυπο, καθώς τα βάρη θα μειώσουν την προοπτική του ΣΕΚ να ανακτήσει το καταβληθέν ποσό από την πτωχευτική περιουσία του ιδρύματος.</p> <p>Βασικός δείκτης:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Μη βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού / Καλυπτόμενες καταθέσεις

Πρόσθετοι δείκτες κινδύνου

52. Πέραν των βασικών δεικτών κινδύνου, τα ΣΕΚ μπορούν επιπλέον να συμπεριλάβουν πρόσθετους δείκτες κινδύνου που είναι συναφείς με τον προσδιορισμό του προφίλ κινδύνου των συμμετεχόντων ιδρυμάτων.
53. Οι πρόσθετοι δείκτες κινδύνου πρέπει να ταξινομούνται σε κατάλληλες κατηγορίες κινδύνου σύμφωνα με τον πίνακα 1. Οι πρόσθετοι δείκτες κινδύνου πρέπει να ταξινομούνται στην κατηγορία κινδύνου «Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση» μόνο σε περίπτωση που δεν εμπίπτουν στην περιγραφή καμίας άλλης κατηγορίας κινδύνου.
54. Κάθε ΣΕΚ πρέπει να ορίζει τη δική του σειρά δεικτών κινδύνου προκειμένου να αποτυπώνει τις διαφορές στα προφίλ κινδύνου των συμμετεχόντων ιδρυμάτων του. Στο παράρτημα 3 παρατίθεται ένας κατάλογος με παραδείγματα πρόσθετων ποσοτικών και ποιοτικών δεικτών κινδύνου με λεπτομερή περιγραφή.

Συντελεστές στάθμισης δεικτών κινδύνου και κατηγοριών

55. Το άθροισμα των συντελεστών στάθμισης που έχει αποδοθεί σε όλους του δείκτες κινδύνου στη μέθοδο υπολογισμού των εισφορών στο ΣΕΚ πρέπει να ισούται με 100%.

⁹ Ο ορισμός των βεβαρημένων στοιχείων ενεργητικού για τους σκοπούς των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΑΤ σχετικά με τη δημοσιοποίηση βεβαρημένων και μη βεβαρημένων στοιχείων ενεργητικού προσδιορίζεται ως ακολούθως: «ως βεβαρημένο στοιχείο ενεργητικού νοείται το στοιχείο του ενεργητικού το οποίο έχει ενεχυριαστεί ή υπόκειται σε οποιαδήποτε μορφή ρύθμισης για την εξασφάλιση, εγγύηση ή πιστωτική αναβάθμιση οποιασδήποτε συναλλαγής εντός ή εκτός ισολογισμού και το οποίο δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ελεύθερα (για παράδειγμα, να ενεχυριαστεί για σκοπούς χρηματοδότησης)».

56. Κατά την απόδοση συντελεστών στάθμισης σε συγκεκριμένους δείκτες κινδύνου, πρέπει να διατηρούνται οι ελάχιστοι συντελεστές στάθμισης για τις κατηγορίες κινδύνου και τους βασικούς δείκτες κινδύνου, όπως προσδιορίζονται στον πίνακα 2.

Πίνακας 2. Ελάχιστοι συντελεστές στάθμισης κατηγοριών και βασικών δεικτών κινδύνου

Κατηγορίες κινδύνου και βασικοί δείκτες κινδύνου	Ελάχιστοι συντελεστές στάθμισης
1. Κεφάλαιο	18%
1.1. Δείκτης μόχλευσης	9%
1.2. Δείκτης κεφαλαιακής κάλυψης ή δείκτης CET1	9%
2. Ρευστότητα και χρηματοδότηση	18%
2.1. Δείκτης κάλυψης ρευστότητας (LCR)	9%
2.2. Δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR)	9%
3. Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού	13%
3.1. Δείκτης μη εξυπηρετούμενων δανείων (NPL)	13%
4. Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση	13%
4.1. Σταθμισμένα ως προς τον κίνδυνο στοιχεία ενεργητικού / Σύνολο στοιχείων ενεργητικού	6,5%
4.2. Απόδοση των στοιχείων του ενεργητικού (RoA)	6,5%
5. Δυνητικές ζημιές για το ΣΕΚ	13%
5.1. Μη βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού / εγγυημένες καταθέσεις	13%
Άθροισμα	75%

57. Το άθροισμα των ελάχιστων συντελεστών στάθμισης που προσδιορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές για τις κατηγορίες κινδύνου και τους βασικούς δείκτες κινδύνου ανέρχεται στο 75% των συνολικών συντελεστών στάθμισης. Τα ΣΕΚ πρέπει να καταλείψουν το υπολειπόμενο 25% μεταξύ των κατηγοριών κινδύνου που προβλέπονται στον πίνακα 1.
58. Τα ΣΕΚ πρέπει να επιμερίσουν το ευέλικτο 25% των συντελεστών στάθμισης, κατανέμοντάς το μεταξύ των πρόσθετων δεικτών κινδύνου και/ή αυξάνοντας τους ελάχιστους συντελεστές στάθμισης των βασικών δεικτών κινδύνου, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- διατηρούνται οι ελάχιστοι συντελεστές στάθμισης κατηγοριών και βασικών δεικτών κινδύνου·
  - σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται μόνον οι βασικοί δείκτες κινδύνου στη μέθοδο υπολογισμού, το ευέλικτο 25% των συντελεστών στάθμισης πρέπει να επιμεριστεί

μεταξύ των κατηγοριών κινδύνου με τον ακόλουθο τρόπο: «Κεφάλαιο» - 24%· «Ρευστότητα και χρηματοδότηση» - 24%· «Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού» - 18%· «Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση» - 17%· και «Ενδεχόμενη χρήση κεφαλαίων του ΣΕΚ» - 17%·

- ο συντελεστής στάθμισης οποιουδήποτε πρόσθετου δείκτη, ή η αύξηση του συντελεστή στάθμισης ενός βασικού δείκτη κινδύνου, δεν πρέπει να υπερβαίνει το 15%, με εξαίρεση τους πρόσθετους ποιοτικούς δείκτες κινδύνου που αντιπροσωπεύουν το αποτέλεσμα της συνολικής αξιολόγησης του προφίλ κινδύνου και της διοίκησης του ιδρύματος-μέλους (περιλαμβάνονται στην κατηγορία κινδύνου «Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση») και τις περιπτώσεις που προσδιορίζονται στην παράγραφο **▼C1** 59. **▼O**

59. Όταν ένας βασικός δείκτης δεν χρησιμοποιείται, ο ελάχιστος συντελεστής στάθμισης του υπολειπόμενου βασικού δείκτη της ίδιας κατηγορίας κινδύνου πρέπει να ισούται με το σύνολο του ελάχιστου συντελεστή στάθμισης για τη συγκεκριμένη κατηγορία κινδύνου.

60. Όταν σε μια κατηγορία κινδύνου υπάρχει μόνον ένας βασικός δείκτης, και ο βασικός αυτός δείκτης δεν χρησιμοποιείται, πρέπει να αντικαθίσταται από έναν υποκατάστατο δείκτη με τον ίδιο ελάχιστο συντελεστή στάθμισης με αυτόν του βασικού δείκτη.

Πλαίσιο 3 – Παράδειγμα χρήσης της ευελιξίας στην απόδοση του συντελεστή στάθμισης 25% μεταξύ των κατηγοριών κινδύνου και των βασικών δεικτών κινδύνου

Σενάριο 1

Στη μέθοδο υπολογισμού χρησιμοποιούνται όλοι οι βασικοί δείκτες κινδύνου και δεν περιλαμβάνεται κανένας πρόσθετος δείκτης. Το ευέλικτο 25% των συντελεστών στάθμισης κατανέμεται μεταξύ των βασικών δεικτών κινδύνου με τέτοιο τρόπο ώστε να διατηρούνται οι αναλογίες μεταξύ των ελάχιστων συντελεστών στάθμισης για τις κατηγορίες κινδύνου και τους βασικούς δείκτες κινδύνου (για παράδειγμα, ο πρόσθετος συντελεστής στάθμισης του κεφαλαίου ανέρχεται σε $6\% = 25\% \times (18\%/75\%)$).

Δείκτης κινδύνου	Ελάχιστοι συντελεστές στάθμισης (1)	Ευέλικτοι συντελεστές στάθμισης (2)	Τελικοί συντελεστές στάθμισης (1) + (2)
1. Κεφάλαιο	18%	+ 6%	24%
1.1. Δείκτης μόχλευσης	9%	+ 3%	12%
1.2. Δείκτης κεφαλαιακής κάλυψης ή δείκτης CET1	9%	+ 3%	12%
2. Ρευστότητα και χρηματοδότηση	18%	+ 6%	24%
2.1. Δείκτης κάλυψης ρευστότητας (LCR)	9%	+ 3%	12%
2.2. Δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR)	9%	+ 3%	12%
3. Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού	13%	+ 5%	18%
3.1. Δείκτης μη εξυπηρετούμενων δανείων (NPL)	13%	+ 5%	18%
4. Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση	13%	+ 4%	17%
4.1. Σταθμισμένα ως προς τον κίνδυνο στοιχεία ενεργητικού / Σύνολο στοιχείων ενεργητικού	6,5%	+ 2%	8,5%
4.2. Απόδοση των στοιχείων του ενεργητικού (RoA)	6,5%	+ 2%	8,5%
5. Δυνητικές ζημιές για το ΣΕΚ	13%	+ 4%	17%
5.1. Μη βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού / Καλυπτόμενες καταθέσεις	13%	+ 4%	17%
Άθροισμα	75%	+ 25%	100%

Σενάριο 2

Κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου δεν είναι διαθέσιμος ένας βασικός δείκτης κινδύνου (ο NSFR) και στη μέθοδο υπολογισμού δεν περιλαμβάνεται κανένας πρόσθετος δείκτης κινδύνου. Ο ελάχιστος συντελεστής στάθμισης που θα αποδοθεί στον δείκτη κάλυψης ρευστότητας θα ανέλθει σε 18% – ο συνολικός συντελεστής στάθμισης της κατηγορίας κινδύνου «Ρευστότητα και χρηματοδότηση» (9%+9%) αυξημένος κατά επιπλέον 6% θα ανέλθει στο 24%, τον μέγιστο συντελεστή στάθμισης για αυτή την κατηγορία σύμφωνα με την παράγραφο 58 Οι

λοιποί συντελεστές στάθμισης θα κατανεμηθούν μεταξύ των δεικτών κινδύνου με παρόμοιο τρόπο, όπως στο σενάριο 1.

Δείκτης κινδύνου	Ελάχιστοι συντελεστές στάθμισης (1)	Ευέλικτοι συντελεστές στάθμισης (2)	Τελικοί συντελεστές στάθμισης (1) + (2)
1. Κεφάλαιο	18%	+ 6%	24%
1.1. Δείκτης μόχλευσης	9%	+ 3%	12%
1.2. Δείκτης κεφαλαιακής κάλυψης ή δείκτης CET1	9%	+ 3%	12%
2. Ρευστότητα και χρηματοδότηση	18%	+ 6%	24%
2.1. Δείκτης κάλυψης ρευστότητας (LCR)	9%	+ (6% + 9%)	24%
2.2. Δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR)	9%	9%	Άνευ αντικειμένου
3. Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού	13%	+ 5%	18%
3.1. Δείκτης μη εξυπηρετούμενων δανείων (NPL)	13%	+ 5%	18%
4. Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση	13%	+ 4%	17%
4.1. Σταθμισμένα ως προς τον κίνδυνο στοιχεία ενεργητικού / Σύνολο στοιχείων ενεργητικού	6,5%	+ 2%	8,5%
4.2. Απόδοση των στοιχείων του ενεργητικού (RoA)	6,5%	+ 2%	8,5%
5. Δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ	13%	+ 4%	17%
5.1. Μη βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού / Καλυπτόμενες καταθέσεις	13%	+ 4%	17%
Άθροισμα	75%	+ 25%	100%

Σενάριο 3

Όλοι οι βασικοί δείκτες κινδύνου χρησιμοποιούνται στη μέθοδο υπολογισμού, αλλά το ΣΕΚ θα ήθελε να αυξήσει (κατά 5%) τον συντελεστή στάθμισης ενός βασικού δείκτη (του «δείκτη μόχλευσης») επειδή θεωρεί ότι αυτός ο δείκτης είναι άκρως αποτελεσματικός στην πρόβλεψη δυσχερειών των συμμετεχόντων ιδρυμάτων του. Επιπλέον, το ΣΕΚ σκοπεύει να συμπεριλάβει δύο πρόσθετους δείκτες κινδύνου (έναν με συντελεστή στάθμισης 3% στην κατηγορία κινδύνου «Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού» και έναν δεύτερο με συντελεστή στάθμισης 5% στην κατηγορία κινδύνου «Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση»). Το υπολειπόμενο 12% του ευέλικτου συντελεστή στάθμισης θα κατανεμηθεί μεταξύ όλων των άλλων βασικών δεικτών κινδύνου με τέτοιο τρόπο ώστε να διατηρείται η σχέση των ελάχιστων συντελεστών στάθμισης που έχουν αποδοθεί σε αυτούς τους δείκτες.

Δείκτης κινδύνου	Ελάχιστοι συντελεστές στάθμισης	Ευέλικτοι συντελεστές στάθμισης	Τελικοί συντελεστές στάθμισης
------------------	---------------------------------	---------------------------------	-------------------------------

	(1)	(2)		(1) + (2)
1. Κεφάλαιο	18%	+ 5%	+3%	26%
1.1. Δείκτης μόχλευσης	9%	+ 5%		14%
1.2. Δείκτης κεφαλαιακής κάλυψης ή δείκτης CET1	9%		+ 3%	12%
2. Ρευστότητα και χρηματοδότηση	18%		+ 3%	21%
2.1. Δείκτης κάλυψης ρευστότητας (LCR)	9%		+ 1,5%	10,5%
2.2. Δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR)	9%		+ 1,5%	10,5%
3. Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού	13%	+ 3%	+ 2%	18%
3.1. Δείκτης μη εξυπηρετούμενων δανείων (NPL)	13%		+ 2%	15%
3.2. Πρόσθετος δείκτης κινδύνου 1	Άνευ αντικειμένου	+ 3%		3%
4. Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση	13%	+ 5%	+ 2%	20%
4.1. Σταθμισμένα ως προς τον κίνδυνο στοιχεία ενεργητικού / Σύνολο στοιχείων ενεργητικού	6,5%		+ 1%	7,5%
4.2. Απόδοση των στοιχείων του ενεργητικού (RoA)	6,5%		+ 1%	7,5%
4.3. Πρόσθετος δείκτης κινδύνου 2	Άνευ αντικειμένου	+ 5%		5%
5. Δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ	13%		+ 2%	15%
5.1. Μη βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού / Καλυπτόμενες καταθέσεις	13%		+ 2%	15%
Άθροισμα	75%	+ 13%	+ 12%	100%

Σενάριο 4

Όλοι οι βασικοί δείκτες κινδύνου χρησιμοποιούνται στη μέθοδο υπολογισμού, αλλά το ΣΕΚ θα ήθελε επίσης να συμπεριλάβει πέντε πρόσθετους δείκτες (από έναν δείκτη στις κατηγορίες κινδύνου «Κεφάλαιο», «Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού» και «Δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ» και δύο δείκτες στην κατηγορία κινδύνου «Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση»). Οι συντελεστές στάθμισης που αποδίδονται στους δείκτες κινδύνου παρουσιάζονται στην τελευταία στήλη του κάτωθι πίνακα.

Δείκτης κινδύνου	Ελάχιστοι συντελεστές στάθμισης (1)	Ευέλικτοι συντελεστές στάθμισης (2)	Τελικοί συντελεστές στάθμισης (1) + (2)
1. Κεφάλαιο	18%	+ 5%	23%
1.1. Δείκτης μόχλευσης	9%		9%
1.2. Δείκτης κεφαλαιακής κάλυψης ή δείκτης CET1	9%		9%
1.3. Πρόσθετος δείκτης κινδύνου 1	Άνευ	+ 5%	5%

	αντικειμένου		
2. Ρευστότητα και χρηματοδότηση	18%		18%
2.1. Δείκτης κάλυψης ρευστότητας (LCR)	9%		9%
2.2. Δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR)	9%		9%
3. Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού	13%	+ 5%	18%
3.1. Δείκτης μη εξυπηρετούμενων δανείων (NPL)	13%		13%
3.2. Πρόσθετος δείκτης κινδύνου 2	Άνευ αντικειμένου	+ 5%	5%
4. Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση	13%	+ 10%	23%
4.1. Σταθμισμένα ως προς τον κίνδυνο στοιχεία ενεργητικού / Σύνολο στοιχείων ενεργητικού	6,5%		6,5%
4.2. Απόδοση των στοιχείων του ενεργητικού (RoA)	6,5%		6,5%
4.3. Πρόσθετος δείκτης κινδύνου 3	Άνευ αντικειμένου	+ 5%	5%
4.4. Πρόσθετος δείκτης κινδύνου 4	Άνευ αντικειμένου	+ 5%	5%
5. Δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ	13%	+ 5%	18%
5.1. Μη βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού / Καλυπτόμενες καταθέσεις	13%		13%
5.3. Πρόσθετος δείκτης κινδύνου 5	Άνευ αντικειμένου	+ 5%	5%
Άθροισμα	75%	+ 25%	100%

Απαιτήσεις για τους δείκτες κινδύνου

61. Οι δείκτες κινδύνου που χρησιμοποιούνται στη μέθοδο υπολογισμού πρέπει να καλύπτουν ένα αρκούντως ευρύ φάσμα πηγών κινδύνου.
62. Η επιλογή των δεικτών κινδύνου πρέπει να εναρμονίζεται με τις βέλτιστες πρακτικές της διαχείρισης κινδύνου και με τις υφιστάμενες απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας.
63. Οι τιμές των δεικτών κινδύνου πρέπει να υπολογίζονται σε μεμονωμένη βάση για κάθε ίδρυμα-μέλος.
64. Ωστόσο, οι τιμές των δεικτών κινδύνου πρέπει να υπολογίζονται σε ενοποιημένη βάση όταν το κράτος μέλος κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχει το άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ να επιτρέπει στον κεντρικό οργανισμό και σε όλα τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία είναι μόνιμα συνδεδεμένα με αυτόν σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 να υπόκεινται ως σύνολο στη στάθμιση κινδύνου που καθορίζεται για τον κεντρικό οργανισμό και τα συνδεδεμένα με αυτόν ιδρύματα σε ενοποιημένη βάση.
65. Όταν σε ένα ίδρυμα-μέλος έχει χορηγηθεί απαλλαγή από τις απαιτήσεις κεφαλαίου και/ή ρευστότητας σε μεμονωμένη βάση δυνάμει των άρθρων 7, 8 ή 21 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ.

575/2013, οι αντίστοιχοι δείκτες κεφαλαίου/ρευστότητας πρέπει να υπολογίζονται σε ενοποιημένη ή ημιενοποιημένη βάση.

66. Προκειμένου να υπολογίσει τις τιμές των δεικτών κινδύνου για μια δεδομένη χρονική περίοδο, το ΣΕΚ πρέπει να χρησιμοποιήσει:
- τις αξίες στο τέλος της περιόδου (για παράδειγμα, το καθαρό εισόδημα όπως παρουσιάζεται στην ετήσια κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης της 31ης Δεκεμβρίου) για στοιχεία που εμφανίζονται στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσης·
  - τον μέσο όρο των αξιών αρχής και τέλους της περιόδου αναφοράς (για παράδειγμα, τον μέσο όρο της αξίας του συνόλου του ενεργητικού από την 1η Ιανουαρίου έως την 31η Δεκεμβρίου ενός δεδομένου έτους) για στοιχεία που εμφανίζονται στον ισολογισμό.

Μέρος IV – Προαιρετικά στοιχεία των μεθόδων υπολογισμού

(i) Ελάχιστη εισφορά

67. Σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι τα πιστωτικά ιδρύματα πρέπει να καταβάλλουν ελάχιστη εισφορά, ανεξαρτήτως του ύψους των εγγυημένων καταθέσεών τους.
68. Όταν ένα κράτος μέλος κάνει χρήση της δυνατότητάς του να ζητεί από τα συμμετέχοντα ιδρύματα την καταβολή ελάχιστης εισφοράς (MC) ανεξαρτήτως του ποσού των εγγυημένων καταθέσεών τους, πρέπει να χρησιμοποιείται ο ακόλουθος τροποποιημένος τύπος υπολογισμού για τον υπολογισμό των επιμέρους εισφορών:

- α) Σε περίπτωση που η ελάχιστη εισφορά καταβάλλεται από κάθε ίδρυμα-μέλος πλέον των εισφορών του με βάση τον κίνδυνο:

$$C_i = MC + (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)$$

- β) Σε περίπτωση που η ελάχιστη εισφορά καταβάλλεται μόνον από τα συμμετέχοντα ιδρύματα των οποίων οι ετήσιες εισφορές με βάση τον κίνδυνο, οι οποίες έχουν υπολογιστεί σύμφωνα με τον συνήθη τύπο (όπως καθορίζεται στην παράγραφο 35), είναι χαμηλότερες από το ποσό της ελάχιστης εισφοράς:

$$C_i = \text{Max} \{MC ; (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)\}$$

Όπου:

- C_i = Ετήσια εισφορά του ιδρύματος-μέλους «i»
 MC = Ελάχιστη εισφορά
 CR = Ποσοστό εισφοράς (ισχύει για όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα σε ένα δεδομένο έτος)
 ARW_i = Συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου για το ίδρυμα-μέλος «i»

- CDi = Καλυπτόμενες καταθέσεις για το ίδρυμα-μέλος «i»
 μ = Συντελεστής προσαρμογής (ισχύει για όλα τα ιδρύματα σε ένα δεδομένο έτος)

69. Κατά τον καθορισμό της ελάχιστης εισφοράς, οι αρμόδιες αρχές και οι ορισθείσες αρχές πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη την πιθανότητα επέλευσης του ηθικού κινδύνου που ενέχει ο καθορισμός σταθερών εισφορών και τον κίνδυνο δημιουργίας εμποδίων στην είσοδο ιδρυμάτων στην αγορά τραπεζικών υπηρεσιών.

(ii) Μειωμένες εισφορές για μέλη ενός ΘΣΠ που είναι χωριστό από το ΣΕΚ

70. Σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν ότι τα μέλη ενός ΘΣΠ καταβάλλουν χαμηλότερες εισφορές στο ΣΕΚ. Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 12 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, η δυνατότητα αυτή προβλέφθηκε προκειμένου να αναγνωριστεί ότι υπάρχουν «συστήματα που προστατεύουν το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα και που, ιδίως, διασφαλίζουν τη ρευστότητα και τη φερεγγυότητά του».

71. Όταν ένα κράτος μέλος κάνει χρήση αυτής της δυνατότητας, ο συνολικός συντελεστής στάθμισης (ARW) ενός ιδρύματος που είναι επίσης μέλος ενός χωριστού ΘΣΠ μπορεί να μειωθεί προκειμένου να ληφθεί υπόψη η πρόσθετη διασφάλιση που παρέχεται από το ΘΣΠ. Σε αυτή την περίπτωση, η μείωση πρέπει να εφαρμόζεται με τη συμπερίληψη ενός πρόσθετου δείκτη κινδύνου, ο οποίος σχετίζεται με τη συμμετοχή του ιδρύματος στο ΘΣΠ, στην κατηγορία κινδύνου «Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση» της μεθόδου υπολογισμού. Ο δείκτης συμμετοχής στο ΘΣΠ πρέπει να αντικατοπτρίζει την πρόσθετη προστασία της φερεγγυότητας και της ρευστότητας που παρέχει το πλαίσιο στο μέλος, λαμβάνοντας υπόψη εάν το ποσό των εκ των προτέρων κεφαλαίων του ΘΣΠ, τα οποία είναι διαθέσιμα χωρίς καθυστέρηση τόσο για σκοπούς ανακεφαλαιοποίησης όσο και για σκοπούς ρευστότητας προς υποστήριξη της πληγείσας οντότητας σε περίπτωση προβλημάτων, είναι αρκούντως μεγάλο ώστε να καθιστά δυνατή την αξιόπιστη και αποτελεσματική υποστήριξη της εν λόγω οντότητας. Επίσης, μπορούν να ληφθούν υπόψη πρόσθετες χρηματοδοτικές δεσμεύσεις που είναι καταβλητέες κατόπιν αιτήματος και καλύπτονται από τα αποθεματικά ρευστότητας που τηρούν τα μέλη του ΘΣΠ στους κεντρικούς οργανισμούς του ΘΣΠ. Το επίπεδο χρηματοδότησης από το ΘΣΠ πρέπει να εξετάζεται σε σχέση με το σύνολο του ενεργητικού του ιδρύματος-μέλους του ΘΣΠ.

(iii) Χρήση των κεφαλαίων του ΣΕΚ για αποφυγή αφερεγγυότητας

72. Όταν ένα κράτος μέλος επιτρέπει σε ένα ΣΕΚ, συμπεριλαμβανομένων και των ΘΣΠ που έχουν επίσημα αναγνωριστεί ως ΣΕΚ, να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα για τη λήψη εναλλακτικών μέτρων προκειμένου να εμποδίσει τη θέση σε εκκαθάριση ενός πιστωτικού ιδρύματος, το ΣΕΚ μπορεί να συμπεριλάβει έναν πρόσθετο δείκτη στον δικό του υπολογισμό με βάση τον κίνδυνο επί τη βάση των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο

στοιχείων ενεργητικού του ιδρύματος. Σε αυτή την περίπτωση, ο τύπος διαμορφώνεται ως εξής:

$$C_i = CR \times ARW_i \times (CD_i + A) \times \mu$$

Όπου A είναι το ποσό των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο στοιχείων ενεργητικού του ιδρύματος «i».

73. Πριν από την εφαρμογή αυτού του πρόσθετου παράγοντα από το ΣΕΚ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αξιολογούν, στο πλαίσιο της διαδικασίας έγκρισης που αναφέρεται στην παράγραφο 14, εάν η εισαγωγή του είναι ανάλογη με τον κίνδυνο να προκύψει ανάγκη παρέμβασης προκειμένου να αποφευχθεί η αφερεγγυότητα των ιδρυμάτων πέραν της προστασίας των εγγυημένων καταθέσεων.

(iv) Τομείς χαμηλού κινδύνου

74. Σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/49, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν μικρότερες εισφορές για ιδρύματα τα οποία υπάγονται σε τομείς χαμηλού κινδύνου που ρυθμίζονται βάσει του εθνικού δικαίου.
75. Εάν ένα κράτος μέλος, μέσω κανονιστικών ρυθμίσεων, έχει επιβάλει περιορισμούς στα ιδρύματα ενός συγκεκριμένου υποτομέα κατά τέτοιον τρόπο ώστε να μειώνεται σημαντικά η πιθανότητα αφερεγγυότητας, οι εισφορές αυτών των ιδρυμάτων προς το ΣΕΚ δύνανται να είναι αναλογικά μειωμένες προκειμένου να υπάρχει επαρκής παροχή κινήτρων.
76. Οι μειώσεις των εισφορών για τα ιδρύματα που ανήκουν σε τομείς χαμηλού κινδύνου πρέπει να επιτρέπονται με βάση εμπειρικά στοιχεία που δείχνουν ότι στους συγκεκριμένους τομείς χαμηλού κινδύνου η επέλευση γεγονότος αφερεγγυότητας είναι συστηματικά χαμηλότερη σε σύγκριση με τους άλλους τομείς. Η επιβολή μειωμένων εισφορών πρέπει να συμφωνείται από την αρμόδια αρχή σε συνεργασία με την ορισθείσα αρχή, κατόπιν διαβούλευσης με το ΣΕΚ.
77. Οι εν λόγω μειώσεις πρέπει να εφαρμόζονται στη μέθοδο υπολογισμού με τη συμπερίληψη ενός πρόσθετου δείκτη κινδύνου στην κατηγορία κινδύνου «Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση».

Τίτλος III – Τελικές διατάξεις και εφαρμογή

---

78. Οι αρμόδιες αρχές και οι ορισθείσες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ενσωματώνοντάς τες στις εποπτικές διαδικασίες τους έως το τέλος του 2015. Από την ημερομηνία αυτή και έπειτα, οι εισφορές τις οποίες συγκεντρώνουν τα ΣΕΚ πρέπει να συμμορφώνονται με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.
79. Ωστόσο, αν, σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, οι κατάλληλες αρχές βεβαιωθούν ότι ένα ΣΕΚ δεν είναι ακόμα σε θέση να συμμορφωθεί με το άρθρο 13 της οδηγίας 2014/49/ΕΕ έως τις 3 Ιουλίου 2015, οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να εφαρμοστούν έως τη νέα ημερομηνία που θα καθοριστεί από τις εν λόγω αρχές, και σε κάθε περίπτωση το αργότερο έως την 31η Μαΐου 2016.

Παράρτημα 1 - Μέθοδοι για τον υπολογισμό των συντελεστών στάθμισης κινδύνου (ARW) και τον προσδιορισμό των κατηγοριών κινδύνου

(i) Η μέθοδος ταξινόμησης σε κλάσεις

Επιμέρους δείκτες κινδύνου

1. Στη μέθοδο ταξινόμησης σε κλάσεις, πρέπει να ορίζεται ένας σταθερός αριθμός κλάσεων για κάθε δείκτη κινδύνου, με καθορισμό των ανώτερων και των κατώτερων ορίων κάθε κλάσης. Πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον δύο κλάσεις για κάθε δείκτη κινδύνου. Οι κλάσεις πρέπει να αντικατοπτρίζουν τα διαφορετικά επίπεδα κινδύνου που ενέχουν τα συμμετέχοντα ιδρύματα (για παράδειγμα, υψηλός, μεσαίος, χαμηλός κίνδυνος) όπως αξιολογούνται με βάση συγκεκριμένους δείκτες.
2. Σε κάθε κλάση πρέπει να αποδίδεται μια επιμέρους βαθμολογία κινδύνου (IRS). Εάν η τιμή του δείκτη κινδύνου είναι υψηλότερη (χαμηλότερη) από το ανώτερο (κατώτερο) όριο της υψηλότερης (χαμηλότερης) κλάσης, πρέπει να του αποδίδεται η IRS της υψηλότερης (χαμηλότερης) κλάσης.
3. Τα όρια των κλάσεων πρέπει να προσδιορίζονται είτε σε σχετική είτε σε απόλυτη βάση, όπου:
  - κατά τον προσδιορισμό σε σχετική βάση, οι IRS των συμμετεχόντων ιδρυμάτων εξαρτώνται από τη σχετική τους θέση κινδύνου έναντι των άλλων ιδρυμάτων· σε αυτή την περίπτωση, τα ιδρύματα κατανέμονται ομοιόμορφα μεταξύ των κλάσεων κινδύνου, γεγονός που συνεπάγεται ότι ιδρύματα με παρόμοια προφίλ κινδύνου ενδέχεται να καταλήξουν σε διαφορετικές κλάσεις·
  - κατά τον προσδιορισμό σε απόλυτη βάση, τα όρια των κλάσεων ορίζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να αποτυπώνουν τον βαθμό επικινδυνότητας ενός συγκεκριμένου δείκτη· σε αυτή την περίπτωση, όλα τα ιδρύματα ενδέχεται να καταλήξουν στην ίδια κλάση, εάν έχουν όλα παρόμοιο επίπεδο επικινδυνότητας.
4. Για κάθε δείκτη κινδύνου, τα όρια των κλάσεων που προσδιορίζονται σε απόλυτη βάση πρέπει να διασφαλίζουν ότι υπάρχει επαρκής και ουσιαστική διαφοροποίηση των συμμετεχόντων ιδρυμάτων. Κατά τη βαθμονόμηση των ορίων πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι κανονιστικές απαιτήσεις που ισχύουν για τα συμμετέχοντα ιδρύματα καθώς και ιστορικά δεδομένα για τις τιμές των δεικτών, εφόσον τα στοιχεία αυτά είναι διαθέσιμα. Το ΣΕΚ πρέπει να αποφεύγει τη βαθμονόμηση των ορίων με τέτοιο τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα –παρά τις σημαντικές μεταξύ τους διαφορές στον τομέα που επιμετρά ο συγκεκριμένος δείκτης κινδύνου– να ταξινομούνται στην ίδια κλάση.

5. Για κάθε δείκτη κινδύνου, οι IRS που αποδίδονται στις κλάσεις πρέπει να κυμαίνονται από 0 έως 100, όπου το 0 δηλώνει τον χαμηλότερο κίνδυνο και το 100 δηλώνει τον υψηλότερο κίνδυνο.

Πλαίσιο 4 – Παραδείγματα βαθμολόγησης με βάση τις κλάσεις ανά είδος δείκτη κινδύνου

Στα παραδείγματα που ακολουθούν φαίνεται πώς πρέπει να αποδίδονται οι επιμέρους βαθμολογίες κινδύνου (IRS), που κυμαίνονται από 0 έως 100, στις διάφορες κλάσεις για διαφορετικά είδη δεικτών κινδύνου.

Σενάριο 1

Πέντε κλάσεις· ένας δείκτης κινδύνου όπου οι υψηλότερες τιμές αποτελούν ένδειξη υψηλότερου κινδύνου (για παράδειγμα, δείκτης μη εξυπηρετούμενων δανείων)

Κλάσεις	Όρια	IRS
Κλάση 1	< 2%	0
Κλάση 2	≤ 2 – 3,5% <	25
Κλάση 3	≤ 3,5 – 5% <	50
Κλάση 4	≤ 5 - 7% <	75
Κλάση 5	≥ 7%	100

Σενάριο 2

Τρεις κλάσεις· ένας δείκτης κινδύνου όπου οι υψηλότερες τιμές αποτελούν ένδειξη υψηλότερου κινδύνου (για παράδειγμα, δείκτης μη εξυπηρετούμενων δανείων)

Κλάσεις	Όρια	IRS
Κλάση 1	< 2%	0
Κλάση 2	≤ 2 - 7% >	50
Κλάση 3	≥ 7%	100

Σενάριο 3

Τέσσερις κλάσεις· ένας δείκτης κινδύνου όπου οι υψηλότερες τιμές αποτελούν ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου (για παράδειγμα, δείκτης ρευστότητας)

Κλάσεις	Όρια	IRS
Κλάση 1	> 60%	0
Κλάση 2	< 40 – 60% ≤	33
Κλάση 3	< 20 - 40% ≤	66
Κλάση 4	≤ 20%	100

Σενάριο 4

Δύο κλάσεις· ένας δείκτης κινδύνου με δυαδικές τιμές που μπορούν είτε να είναι ουδέτερες είτε να επηρεάζουν αρνητικά την αξιολόγηση του προφίλ κινδύνου (για παράδειγμα, δείκτης υπερβολικής ανάπτυξης του ισολογισμού)

Κλάσεις	Όρια	IRS
Κλάση 1	< 15%	50
Κλάση 2	≥ 15%	100

Σενάριο 5

Δύο κλάσεις· ένας δείκτης κινδύνου με δυαδικές τιμές που μπορούν είτε να είναι ουδέτερες είτε να επηρεάζουν θετικά την αξιολόγηση του προφίλ κινδύνου (για παράδειγμα, το ίδρυμα που ανήκει στον τομέα χαμηλού κινδύνου που ρυθμίζεται από το εθνικό δίκαιο πρέπει να θεωρείται λιγότερο επικίνδυνο, ενώ τα ιδρύματα που δεν ανήκουν στους τομείς χαμηλού κινδύνου πρέπει να θεωρείται ότι ενέχουν μεσαίο κίνδυνο).

Κλάσεις	Όρια	IRS
Κλάση 1	Ίδρυμα που ανήκει σε τομέα χαμηλού κινδύνου	0
Κλάση 2	Ίδρυμα που δεν ανήκει στον τομέα χαμηλού κινδύνου	50

Σενάριο 6

Τρεις κλάσεις· ένας δείκτης κινδύνου χωρίς τυποποιημένη ερμηνεία των αποτελεσμάτων (για παράδειγμα, δείκτης απόδοσης των στοιχείων ενεργητικού) όπου τόσο οι αρνητικές τιμές (ζημίες) όσο και οι υπερβολικές τιμές του δείκτη ενδέχεται να υποδηλώνουν ότι το ίδρυμα έχει προφίλ υψηλού κινδύνου.

Κλάσεις	Όρια	IRS
Κλάση 1	$\leq 0 - 2\% \leq$	0
Κλάση 2	$< 2 - 15\% \leq$	50
Κλάση 3	$< 0\% \text{ ή } > 15\%$	100

Σημειώνεται ότι στα παραδείγματα των σεναρίων 1-4 η αντιστοίχιση των επιμέρους βαθμολογιών κινδύνου (IRS) στις κλάσεις είναι γραμμική (για παράδειγμα, 0 – 33 – 66 – 100). Αυτό δεν αποτελεί γενική απαίτηση και για ορισμένους δείκτες κινδύνου η εφαρμογή ασύμμετρης κατανομής της επιμέρους βαθμολογίας κινδύνου (IRS) εντός του εύρους 0-100 (για παράδειγμα, 0 – 25 – 50 – 90 – 100) μπορεί να δικαιολογείται προκειμένου να αποτυπώνονται κατάλληλα περιπτώσεις κατά τις οποίες ο βαθμός επικινδυνότητας του ιδρύματος αυξάνεται σημαντικά όταν η τιμή ενός δείκτη φτάνει σε ένα συγκεκριμένο όριο.

Συνολική βαθμολογία κινδύνου (ARS)

- Κάθε επιμέρους βαθμολογία κινδύνου για ένα ίδρυμα «i» πρέπει να πολλαπλασιάζεται με τον συντελεστή στάθμισης δείκτη (IW_j) που έχει αποδοθεί σε έναν συγκεκριμένο δείκτη κινδύνου. Στη συνέχεια πρέπει να αθροίζεται με τη συνολική βαθμολογία κινδύνου (ARS_i) με χρήση του αριθμητικού μέσου όρου.
- Οι συντελεστές στάθμισης που αποδίδονται σε κάθε δείκτη «i» (IW_j) πρέπει να είναι ίδιοι για όλα τα ιδρύματα και να βαθμονομούνται με χρήση της εποπτικής αξιολόγησης και/ή ιστορικών δεδομένων σχετικά με την αφερεγγυότητα ιδρυμάτων.
- Η δομή του περιγραφόμενου υποδείγματος θα μπορούσε να είναι ως εξής:

Δείκτης κινδύνου	Συντελεστής στάθμισης δείκτη	Κλάσεις	Επιμέρους βαθμολογίες κινδύνου (IRS)
Δείκτης A_1	IW_1	A_1	IRS_{A_1}
		B_1	IRS_{B_1}
		...	...
		M_1	IRS_{M_1}
Δείκτης A_2	IW_2	A_2	IRS_{A_2}
		B_2	IRS_{B_2}
		...	...
		M_2	IRS_{M_2}
...	...	...	...
Δείκτης A_n	IW_n	A_n	IRS_{A_n}
		B_n	IRS_{B_n}
		...	...
		M_n	IRS_{M_n}

9. Η συνολική βαθμολογία κινδύνου (ARS_i) για το ίδρυμα «i» πρέπει να υπολογίζεται για κάθε ίδρυμα σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$$

Όπου:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%, \text{ και}$$

$IRS_j = IRS_{X_j}$, για ορισμένα X στο $\{A, B, \dots, M\}$ (δηλαδή, την κλάση που αντιστοιχεί στον δείκτη A_j)

Συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου (ARW)

10. Κάθε ARS_i πρέπει να έχει έναν αντίστοιχο συνολικό συντελεστή στάθμισης κινδύνου (ARW_i), που πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των εισφορών ενός μεμονωμένου ιδρύματος-μέλους (C_i) σύμφωνα με τον τύπο εισφορών που καθορίζεται στην παράγραφο 35 των κατευθυντήριων γραμμών αυτών

Κατηγορίες κινδύνου

11. Ο ARW μπορεί να υπολογιστεί μέσω της μεθόδου ταξινόμησης σε κλάσεις, όπου τα διαστήματα για τη συνολική βαθμολογία κινδύνου ορίζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να αντιστοιχούν σε συγκεκριμένη κατηγορία κινδύνου και συγκεκριμένο συνολικό συντελεστή στάθμισης κινδύνου (βλέπε πίνακα κατωτέρω).

Κατηγορία κινδύνου	Όρια συνολικής βαθμολογίας κινδύνου (ARS)	Συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου (ARW)
1	$a_1 \leq a_2$	ARW_1
2	$a_3 \leq a_4$	ARW_2
3	$a_5 \leq a_6$	ARW_3
...	...	...

12. Ο αριθμός των κατηγοριών κινδύνου πρέπει να είναι ανάλογος του αριθμού και της ποικιλίας των συμμετεχόντων ιδρυμάτων-του ΣΕΚ. Ωστόσο, οι κατηγορίες κινδύνου πρέπει να είναι τουλάχιστον τέσσερις. Πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον μία κατηγορία για συμμετέχοντα ιδρύματα με μεσαίο κίνδυνο, τουλάχιστον μία κατηγορία για μέλη χαμηλού κινδύνου και τουλάχιστον δύο κατηγορίες για ιδρύματα υψηλού κινδύνου.

Πλαίσιο 5 – Παράδειγμα εφαρμογής των συνολικών συντελεστών στάθμισης κινδύνου στα ιδρύματα

Στο ακόλουθο παράδειγμα φαίνεται πώς ο συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου (ARW) μπορεί να αποδοθεί στα συμμετέχοντα ιδρύματα με βάση τις τιμές της συνολικής βαθμολογίας κινδύνου και με την παραδοχή ότι υπάρχουν τέσσερις κατηγορίες κινδύνου με συντελεστές στάθμισης κινδύνου (75%, 100%, 125% και 150%) που έχουν αποδοθεί σε κάθε κατηγορία με τον ακόλουθο τρόπο:

Κατηγορία κινδύνου	Όρια συνολικής βαθμολογίας κινδύνου (ARS)	Συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου (ARW)
1	< 40	75%
2	$\leq 40 - 55 <$	100%
3	$\leq 55 - 70 <$	125%
4	≥ 70	150%

Για παράδειγμα, εάν η συνολική βαθμολογία κινδύνου ενός δεδομένου ιδρύματος είναι 62, το εν λόγω ίδρυμα πρέπει να ταξινομηθεί στην τρίτη κατηγορία κινδύνου και πρέπει να του αποδοθεί συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου 125%.

(ii) Η μέθοδος της αναπροσαρμοζόμενης κλίμακας

Επιμέρους δείκτες κινδύνου

13. Σε αυτή τη μέθοδο, για κάθε ίδρυμα, θα υπολογίζεται μια επιμέρους βαθμολογία κινδύνου (IRS_j) για κάθε δείκτη κινδύνου A_j . Κάθε δείκτης πρέπει να έχει ένα ανώτερο και ένα κατώτερο όριο, με τα a_j και b_j να έχουν οριστεί. Όταν η υψηλότερη τιμή ενός δείκτη δηλώνει

ίδρυμα υψηλότερου κινδύνου και ο δείκτης υπερβαίνει το ανώτερο όριο, η IRS_j θα έχει σταθερή τιμή 100. Ομοίως, εάν η τιμή του δείκτη είναι χαμηλότερη από το κατώτερο όριο, η IRS_j θα είναι 0. Αναλογικά, εάν ο χαμηλότερος δείκτης δηλώνει κατάσταση υψηλότερου κινδύνου και ο δείκτης είναι χαμηλότερος από το κατώτερο όριο, η IRS_j θα έχει σταθερή τιμή 100. Αντίστοιχα, εάν η τιμή του δείκτη είναι υψηλότερη από το ανώτερο όριο, η IRS_j θα είναι 0.

14. Εάν η τιμή του δείκτη βρίσκεται μεταξύ των καθορισμένων ορίων, η IRS_j θα βρίσκεται μεταξύ 0 και 100. Κάθε IRS_j έχει προκαθορισμένο συντελεστή στάθμισης κινδύνου που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της συνολικής βαθμολογίας κινδύνου για κάθε ίδρυμα «i» (ARS_i). Βάσει σχεδιασμού, σε αυτό το υπόδειγμα, η τιμή της ARS_i θα είναι πάντοτε μεταξύ 0 και 100.
15. Για κάθε δείκτη κινδύνου, ο καθορισμός των ανώτερων και κατώτερων ορίων a_j και b_j πρέπει να διασφαλίζει την επαρκή και ουσιαστική διαφοροποίηση των συμμετεχόντων ιδρυμάτων. Κατά τη βαθμονόμηση των εν λόγω ορίων πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι κανονιστικές απαιτήσεις που ισχύουν για τα συμμετέχοντα ιδρύματα καθώς και ιστορικά δεδομένα για τις τιμές των δεικτών, εφόσον τα στοιχεία αυτά είναι διαθέσιμα. Το ΣΕΚ πρέπει να αποφεύγει τη βαθμονόμηση των ανώτερων και κατώτερων ορίων με τέτοιον τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα, παρά τις σημαντικές διαφορές τους στον τομέα που επιμετρά ο συγκεκριμένος δείκτης κινδύνου, να βρίσκονται συνεχώς είτε χαμηλότερα από το κατώτερο όριο είτε υψηλότερα από το ανώτερο όριο.
16. Η δομή του περιγραφόμενου υποδείγματος θα μπορούσε να είναι ως εξής:

Δείκτης κινδύνου	Συντελεστής στάθμισης δείκτη	Ανώτερο όριο	Κατώτερο όριο	Επιμέρους βαθμολογίες κινδύνου (IRS)
Δείκτης A_1	IW_1	a_1	b_1	IRS_1
Δείκτης A_2	IW_2	a_2	b_2	IRS_2
...	...	...	...	...
Δείκτης A_n	IW_n	a_n	b_n	IRS_n

Όπου:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%.$$

17. Για κάθε δείκτη κινδύνου A_j , η τιμή του θα αντιστοιχεί σε μια τελική βαθμολογία (IRS_j), που ορίζεται ως εξής:

$$IRS_j = \begin{cases} 100 & \text{if } A_j > a_j \\ 0 & \text{if } A_j < b_j \\ \frac{A_j - b_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{if } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

, όπου $j = 1 \dots n$

ή

$$IRS_j = \begin{cases} 0 & \text{if } A_j > a_j \\ 100 & \text{if } A_j < b_j \\ \frac{a_j - A_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{if } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

, όπου $j = 1 \dots n$

Συνολική βαθμολογία κινδύνου (ARS)

18. Η συνολική βαθμολογία κινδύνου (ARS_i) για ένα ίδρυμα «i» θα υπολογίζεται ως $ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$.

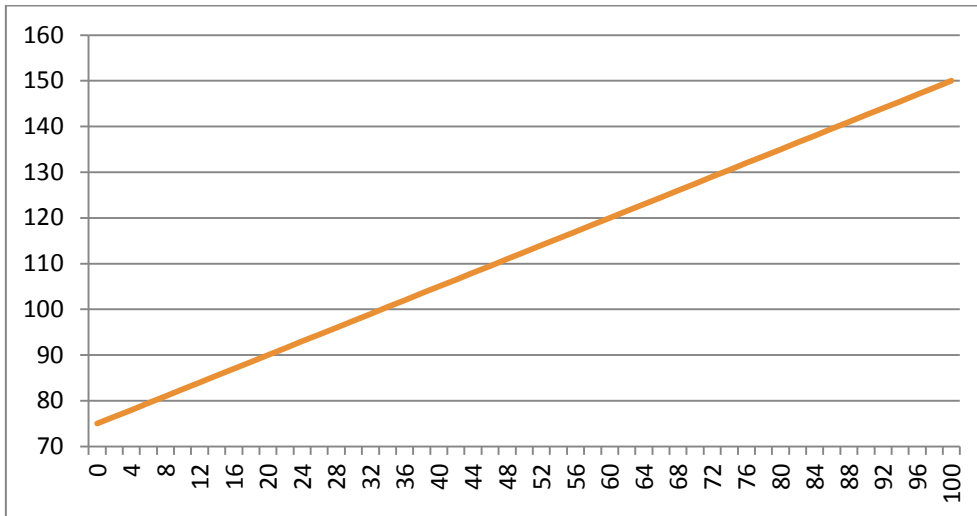
Συνολικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου (ARW)

19. Η ARS_i μπορεί να μεταφραστεί σε συνολικό συντελεστή στάθμισης κινδύνου (ARW_i) με τη χρήση μεθόδου αναπροσαρμοζόμενης κλίμακας που βασίζεται είτε σε γραμμικό είτε σε εκθετικό τύπο.

20. Ο ακόλουθος γραμμικός τύπος μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να μεταφραστεί η ARS_i σε ARW_i :

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * ARS_i / 100$$

Σε αυτή τη μέθοδο, ο ARW_i που συνδέεται με την ARS_i είναι γραμμικός, με ανώτερο και κατώτερο όριο, α και β , για παράδειγμα, 150% και 75% αντίστοιχα. Για ένα δεδομένο ίδρυμα με ARS_i 100 (η υψηλότερη βαθμολογία κινδύνου), ο αντίστοιχος συντελεστής στάθμισης κινδύνου θα είναι α , ο υψηλότερος συντελεστής στάθμισης κινδύνου. Ομοίως, εάν η ARS_i είναι 0, ο αντίστοιχος συντελεστής στάθμισης κινδύνου θα είναι β , ο χαμηλότερος συντελεστής στάθμισης κινδύνου. Στο ακόλουθο διάγραμμα απεικονίζεται η γραμμική συμπεριφορά του προτεινόμενου τύπου.

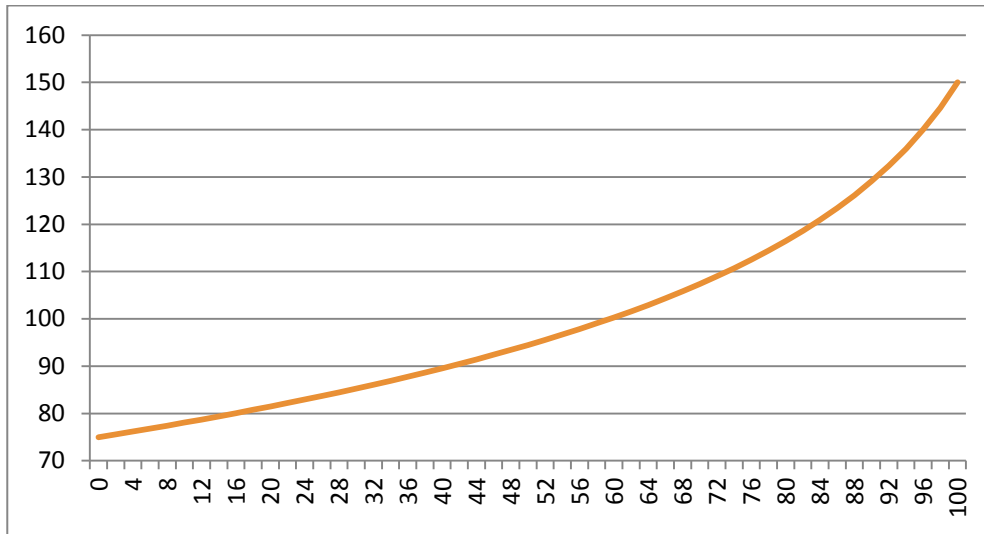
21. Ο ακόλουθος εκθετικός τύπος μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να μεταφραστεί η ARS_i σε ARW_i :

✓ **C1**

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * (1 - \log_{10}(10 - 9 * (\frac{ARS_i}{100})))$$

✓ **O**

Σε αυτή τη μέθοδο, ο ARW_i που συσχετίζεται με την ARS_i είναι εκθετικός, με ανώτερο και κατώτερο όριο, α και β , για παράδειγμα, 150% και 75% αντίστοιχα. Για ένα δεδομένο ίδρυμα με ARS_i 100 (η υψηλότερη βαθμολογία κινδύνου), ο αντίστοιχος συντελεστής στάθμισης κινδύνου θα είναι α , ο υψηλότερος συντελεστής στάθμισης κινδύνου. Ομοίως, εάν η ARS_i είναι 0, ο αντίστοιχος συντελεστής στάθμισης κινδύνου θα είναι β , ο χαμηλότερος συντελεστής στάθμισης κινδύνου. Στο ακόλουθο διάγραμμα απεικονίζεται η μη γραμμική συμπεριφορά του προτεινόμενου τύπου, έτσι ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη αύξηση των εισφορών όταν ένα ίδρυμα βρίσκεται στο υψηλότερο άκρο της κλίμακας κινδύνου. Αυτός ο τύπος παρέχει ισχυρότερο κίνητρο στα ιδρύματα να διατηρούν χαμηλή βαθμολογία κινδύνου σε σύγκριση με τη γραμμική μέθοδο. Η μέθοδος υπολογισμού μπορεί επίσης να περιλαμβάνει και άλλες μη γραμμικές μεθόδους, πέραν της λογαριθμικής που παρουσιάζεται στο παρόν παράρτημα.

Παράρτημα 2 - Περιγραφή βασικών δεικτών κινδύνου

Όνομα δείκτη	Τύπος / Περιγραφή	Παρατηρήσεις	Πρόσημο
1. Κεφάλαιο			
1.1. Δείκτης μόχλευσης	<u>Κεφάλαιο της κατηγορίας 1</u> Σύνολο ενεργητικού Αυτός ο τύπος πρέπει να αντικατασταθεί από τον δείκτη μόχλευσης όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 μόλις τεθεί σε πλήρη εφαρμογή.	Ο στόχος του δείκτη μόχλευσης είναι η επιμέτρηση της κεφαλαιακής θέσης ανεξαρτήτως της στάθμισης κινδύνου των στοιχείων του ενεργητικού.	(-) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου
1.2. Δείκτης κεφαλαιακής κάλυψης	<u>Πραγματικός δείκτης CET1</u> <u>Απαιτούμενος δείκτης CET1</u> ή <u>Πραγματικά ίδια κεφάλαια</u> <u>Απαιτούμενα ίδια κεφάλαια</u>	Ο δείκτης κεφαλαιακής κάλυψης επιμετρά το πραγματικό κεφάλαιο που κατέχει ένα ίδρυμα-μέλος επιπλέον των συνολικών κεφαλαιακών απαιτήσεων που ισχύουν για το εν λόγω ίδρυμα, περιλαμβανομένων των πρόσθετων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων δυνάμει του άρθρου 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.	(-) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου
1.3. Δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 (δείκτης CET1)	<u>Δείκτης κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατ 1</u> <u>Στοιχεία ενεργητικού σταθμισμένα ως προς τον κίνδυνο</u> Weighted Assets Όπου: με τον όρο «στοιχεία ενεργητικού σταθμισμένα ως προς τον κίνδυνο» νοείται το συνολικό ποσό του ανοίγματος σε κίνδυνο όπως ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.	Ο δείκτης CET1 εκφράζει το ποσό του κεφαλαίου που κατέχει ένα ίδρυμα. Υψηλή τιμή του δείκτη αποτελεί ένδειξη καλής ικανότητας απορρόφησης ζημιών, η οποία μπορεί να μετριάσει τους κινδύνους που απορρέουν από τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του ιδρύματος.	(-) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη καλύτερου μετριασμού των κινδύνων
2. Ρευστότητα και χρηματοδότηση			
2.1. Δείκτης κάλυψης κινδύνου ρευστότητας (LCR)	Ο δείκτης κάλυψης κινδύνου ρευστότητας (LCR) όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 μόλις τεθεί σε πλήρη εφαρμογή.	Ο στόχος του δείκτη κάλυψης κινδύνου ρευστότητας είναι η επιμέτρηση της ικανότητας του ιδρύματος να εκπληρώνει τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις του όταν καθίστανται απαιτητές. Όσο υψηλότερος είναι ο δείκτης, τόσο μεγαλύτερο είναι το περιθώριο ασφαλείας για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων καθώς και την κάλυψη τυχόν απρόβλεπτων ελλειμμάτων ρευστότητας.	(-) Υψηλότερη τιμή του δείκτη αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου
2.2. Δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης	Ο δείκτης καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR) όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 μόλις τεθεί σε πλήρη εφαρμογή.	Ο στόχος του δείκτη καθαρής σταθερής χρηματοδότησης είναι η επιμέτρηση της ικανότητας του ιδρύματος να	(-) Υψηλότερη τιμή του δείκτη

(NSFR)		αντιστοιχίζει τις λήξεις των στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεών του. Όσο υψηλότερος είναι ο δείκτης, τόσο καλύτερη είναι η αντιστοίχιση των λήξεων και τόσο χαμηλότερος είναι ο κίνδυνος χρηματοδότησης.	αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου
2.3. Δείκτης ρευστότητας (εθνικός ορισμός)	<p><u>Ρευστοποιήσιμα στοιχεία ενεργητικού</u> Σύνολο ενεργητικού</p> <p>Όπου:</p> <p>«ρευστοποιήσιμα στοιχεία ενεργητικού»: όπως ορίζονται στις εθνικές κανονιστικές διατάξεις για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (πρόκειται να αντικατασταθεί από τον δείκτη κάλυψης κινδύνου ρευστότητας (LCR) όταν τεθεί σε εφαρμογή).</p>	<p>Μεταβατικός δείκτης.</p> <p>Ο στόχος του δείκτη ρευστότητας είναι η επιμέτρηση της ικανότητας του ιδρύματος να εκπληρώνει τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις του όταν καθίστανται απαιτητές. Όσο υψηλότερος είναι ο δείκτης, τόσο μεγαλύτερο είναι το περιθώριο ασφαλείας για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων καθώς και την κάλυψη τυχόν απρόβλεπτων ελλειμμάτων ρευστότητας.</p>	(-) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου
3. Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού			
3.1. Δείκτης μη εξυπηρετούμενων δανείων (NPL)	<p><u>Μη εξυπηρετούμενα δάνεια</u> Σύνολο δανείων και χρεωστικών τίτλων</p> <p>ή εναλλακτικά, σε περιπτώσεις που τα εθνικά λογιστικά πρότυπα και πρότυπα αναφοράς δεν επιβάλλουν στα ιδρύματα την υποχρέωση να υποβάλλουν αναφορές σχετικά με τα στοιχεία των χρεωστικών τίτλων:</p> <p><u>Μη εξυπηρετούμενα δάνεια</u> Σύνολο δανείων</p> <p>Όπου (και στις δύο περιπτώσεις): «μη εξυπηρετούμενα δάνεια»: όπως ορίζονται στις εθνικές κανονιστικές διατάξεις για τον σκοπό της εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων. Ως μη εξυπηρετούμενα δάνεια πρέπει να αναφέρεται το μεικτό ποσό προ προβλέψεων.</p>	Ο δείκτης μη εξυπηρετούμενων δανείων παρέχει μια ένδειξη του είδους των δανειοδοτήσεων που χορηγεί το ίδρυμα. Υψηλό ποσοστό πιστωτικών ζημιών στο χαρτοφυλάκιο δανείων αποτελεί ένδειξη δανεισμού σε τομείς/πελάτες υψηλού κινδύνου.	(+) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη υψηλότερου κινδύνου
4. Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση			
4.1. Δείκτης σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο στοιχείων ενεργητικού / Σύνολο στοιχείων ενεργητικού	<p><u>Στοιχεία ενεργητικού σταθμισμένα ως προς τον κίνδυνο</u> Σύνολο ενεργητικού</p> <p>Όπου: με τον όρο «στοιχεία ενεργητικού σταθμισμένα ως προς τον κίνδυνο»</p>	Το επίπεδο των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο στοιχείων ενεργητικού παρέχει μια ένδειξη του είδους των δανειοδοτήσεων που παρέχει το ίδρυμα. Υψηλή τιμή του δείκτη αποτελεί ένδειξη για το ότι το ίδρυμα επιδίδεται σε	(+) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη υψηλότερου κινδύνου

	<p>νοείται το συνολικό ποσό του ανοίγματος σε κίνδυνο σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.</p>	<p>ριψοκίνδυνες δραστηριότητες. Όσον αφορά αυτόν τον δείκτη, οι κατευθυντήριες γραμμές επιτρέπουν τη χρήση διαφορετικής βαθμονόμησης για ιδρύματα που χρησιμοποιούν εξελιγμένες μεθόδους (για παράδειγμα, την προσέγγιση IRB) ή τυποποιημένες μεθόδους για τον υπολογισμό των ελάχιστων απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων.</p>	
<p>4.2. Απόδοση των στοιχείων του ενεργητικού (RoA)</p>	<p><u>Καθαρό εισόδημα</u> <u>Σύνολο ενεργητικού</u></p>	<p>Ο δείκτης RoA επιμετρά την ικανότητα του ιδρύματος να παράγει κέρδη. Ένα επιχειρηματικό μοντέλο που είναι σε θέση να παράγει υψηλές και σταθερές αποδόσεις αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου. Ωστόσο, μη βιώσιμα υψηλά επίπεδα του δείκτη αποτελούν ένδειξη υψηλότερου κινδύνου. Η μέθοδος υπολογισμού δεν πρέπει να θέτει σε μειονεκτική θέση τα ιδρύματα που υπόκεινται σε περιορισμούς ως προς το επίπεδο κερδοφορίας τους λόγω διατάξεων του εθνικού δικαίου ή λόγω του καταστατικού τους. Προκειμένου να μην περιλαμβάνονται έκτακτα γεγονότα και να αποφευχθεί η προκυκλικότητα στις εισφορές, πρέπει να χρησιμοποιείται ο μέσος όρος τουλάχιστον δύο ετών.</p>	<p>(+)/(-) Αρνητικές τιμές του δείκτη αποτελούν ένδειξη υψηλότερου κινδύνου, αλλά και υπερβολικά υψηλές τιμές αποτελούν επίσης ένδειξη υψηλού κινδύνου.</p>
<p>5. Δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ</p>			
<p>5.1. Μη βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού / Καλυπτόμενες καταθέσεις</p>	<p><u>Σύνολο ενεργητικού – βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού</u> <u>Καλυπτόμενες καταθέσεις</u></p> <p>Όπου: τα «βεβαρημένα στοιχεία ενεργητικού» ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τη δημοσιοποίηση βεβαρημένων και μη βεβαρημένων στοιχείων ενεργητικού.</p>	<p>Ο δείκτης επιμετρά τον βαθμό της αναμενόμενης ανάκτησης κεφαλαίου από την πτωχευτική περιουσία του ιδρύματος που εξυγιάνθηκε ή που έχει τεθεί σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Ένα ίδρυμα που εμφανίζει χαμηλό δείκτη εκθέτει το ΣΕΚ σε υψηλότερη αναμενόμενη ζημία.</p>	<p>(-) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου</p>

Παράρτημα 3 - Περιγραφή πρόσθετων δεικτών κινδύνου

1. Ο ακόλουθος κατάλογος πρόσθετων δεικτών κινδύνου παρατίθεται ενδεικτικά και μόνον.
2. Όταν τα δεδομένα τα οποία αφορούν συγκεκριμένα στοιχεία που χρησιμοποιούνται στους τύπους που παρουσιάζονται κατωτέρω δεν καλύπτονται από τα εθνικά χρηματοοικονομικά υποδείγματα ή τα κανονιστικά υποδείγματα υποβολής στοιχείων, το ΣΕΚ μπορεί να χρησιμοποιήσει ισοδύναμα στοιχεία από τα εθνικά υποδείγματα που διαθέτει.

Όνομα δείκτη	Τύπος / Περιγραφή	Παρατηρήσεις	Πρόσημο
1. Ποιότητα στοιχείων ενεργητικού			
Επίπεδο ρύθμισης δανείων	<p><u>Ανοίγματα με μέτρα ρύθμισης</u> Σύνολο αντίστοιχων στοιχείων ισολογισμού</p> <p>Όπου: «ανοίγματα με μέτρα ρύθμισης»: όπως ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της EAT για την υποβολή εποπτικών αναφορών σχετικά με τη ρύθμιση δανείων και τα μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα</p>	<p>Ο δείκτης επιμετρά τον βαθμό στον οποίο έχουν χορηγηθεί στους αντισυμβαλλόμενους του ιδρύματος τροποποιήσεις των όρων και των προϋποθέσεων των δανειακών συμβάσεών τους. Ο δείκτης παρέχει πληροφορίες για την πολιτική του ιδρύματος όσον αφορά τη ρύθμιση δανείων και μπορεί να συγκριθεί με το επίπεδο αθέτησης. Υψηλή τιμή του δείκτη αυτού αποτελεί ένδειξη γνωστών προβλημάτων στο δανειακό χαρτοφυλάκιο των ιδρυμάτων ή ένδειξη ενδεχόμενης χαμηλής ποιότητας λοιπών στοιχείων του ενεργητικού.</p>	(+) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη υψηλότερου κινδύνου
2. Επιχειρηματικό μοντέλο και διοίκηση			
Τομεακές συγκεντρώσεις στο δανειακό χαρτοφυλάκιο	<p><u>Ανοίγματα στον τομέα με τη μεγαλύτερη συγκέντρωση</u> Σύνολο δανειακού χαρτοφυλακίου</p>	<p>Ο στόχος αυτού του δείκτη είναι η επιμέτρηση του κινδύνου να υποστεί το ίδρυμα σημαντικές πιστωτικές ζημιές λόγω οικονομικής ύφεσης σε συγκεκριμένο κλάδο της οικονομίας στον οποίο το ίδρυμα έχει μεγάλη έκθεση.</p>	(+) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη υψηλότερου κινδύνου
Μεγάλα χρηματοδοτικά ανοίγματα	<p><u>Μεγάλα χρηματοδοτικά ανοίγματα</u> Αποδεκτό κεφάλαιο</p> <p>Όπου: «μεγάλα χρηματοδοτικά ανοίγματα»: όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013· και «αποδεκτό κεφάλαιο»: όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 71 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ.</p>	<p>Ο στόχος αυτού του δείκτη είναι η επιμέτρηση του κινδύνου να υποστεί το ίδρυμα σημαντικές πιστωτικές ζημιές λόγω της αφερεγγυότητας ενός μεμονωμένου αντισυμβαλλόμενου ή ομάδας συνδεδεμένων αντισυμβαλλομένων.</p>	(+) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη υψηλότερου κινδύνου

	575/2013		
Δείκτης υπερβολικής ανάπτυξης ισολογισμού	$\frac{[\text{Σύνολο ενεργητικού το έτος } T - \text{Σύνολο ενεργητικού το έτος } (T - 1)]}{\text{ύνολο ενεργητικού το έτος } (T - 1)}$	Ο δείκτης αυτός επιμετρά τον ρυθμό ανάπτυξης του ισολογισμού του ιδρύματος. Μη βιώσιμη υψηλή ανάπτυξη αποτελεί ενδεχομένως ένδειξη υψηλότερου κινδύνου. Στον δείκτη πρέπει να περιλαμβάνονται και εκτός ισολογισμού στοιχεία και ο ρυθμός ανάπτυξής τους. Κατά τον καθορισμό ορίων για τον δείκτη, είναι απαραίτητο να προσδιοριστεί το επίπεδο ανάπτυξης που θεωρείται ιδιαίτερα ριψοκίνδυνο. Σε αυτό πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η ανάπτυξη της οικονομίας ενός δεδομένου κράτους μέλους ή του εθνικού τραπεζικού τομέα. Κατά τη χρήση του εν λόγω δείκτη, πρέπει να ορίζονται ειδικοί κανόνες για τα νέα ιδρύματα και για τις οντότητες που έχουν εμπλακεί σε συγχωνεύσεις και εξαγορές κατά τα τελευταία έτη. Προκειμένου να μην περιλαμβάνονται έκτακτα γεγονότα στον υπολογισμό των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται ο μέσος όρος ανάπτυξης που έχει καταγραφεί τα τελευταία τρία έτη.	(+) Οι τιμές του δείκτη που υπερβαίνουν το προκαθορισμένο επίπεδο υπερβολικής ανάπτυξης αποτελούν ένδειξη υψηλότερου κινδύνου
Απόδοση ιδίων κεφαλαίων (ROE)	$\frac{\text{Καθαρό κέρδος}}{\text{Σύνολο ιδίων κεφαλαίων}}$	Ο δείκτης επιμετρά την ικανότητα του ιδρύματος να παράγει κέρδη για τους μετόχους χρησιμοποιώντας το κεφάλαιο που έχουν επενδύσει οι τελευταίοι στο ίδρυμα. Ένα επιχειρηματικό μοντέλο που είναι σε θέση να παράγει υψηλές και βιώσιμες αποδόσεις αποτελεί ένδειξη μειωμένης πιθανότητας αφερεγγυότητας. Ωστόσο, μη βιώσιμα υψηλά επίπεδα του δείκτη RoE αποτελούν ένδειξη υψηλότερου κινδύνου. Η μέθοδος υπολογισμού δεν πρέπει να θέτει σε μειονεκτική θέση ορισμένα ιδρύματα που υπόκεινται σε περιορισμούς όσον αφορά το επίπεδο	(-)/(+) Οι αρνητικές τιμές αποτελούν ένδειξη υψηλότερου κινδύνου. Ωστόσο, και οι υπερβολικά υψηλές τιμές του δείκτη μπορεί να αποτελούν επίσης ένδειξη υψηλότερου κινδύνου.

		<p>κερδοφορίας τους λόγω της ιδιοκτησιακής δομής τους. Προκειμένου να μην περιλαμβάνονται έκτακτα γεγονότα και να αποφευχθεί η προκυκλικότητα στον υπολογισμό των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται ο μέσος όρος τουλάχιστον δύο ετών.</p>	
<p>Δείκτης βασικών κερδών</p>	$\frac{\text{Βασικά κέρδη}}{\text{Σύνολο δανειακού χαρτοφυλακίου}}$ <p>Όπου: τα «βασικά κέρδη» υπολογίζονται ως (έσοδα από τόκους + έσοδα από αμοιβές και προμήθειες + λοιπά έσοδα εκμετάλλευσης) - (έξοδα από τόκους + έξοδα από αμοιβές και προμήθειες + λοιπά λειτουργικά έξοδα + διοικητικά έξοδα + αποσβέσεις)</p>	<p>Ο δείκτης βασικών κερδών επιμετρά την ικανότητα του ιδρύματος να παράγει κέρδη από τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς του. Το επιχειρηματικό μοντέλο που είναι σε θέση να παράγει υψηλά και βιώσιμα κέρδη αποτελεί ένδειξη μειωμένης πιθανότητας αφερεγγυότητας. Προκειμένου να μην περιλαμβάνονται έκτακτα γεγονότα και να αποφευχθεί η προκυκλικότητα στον υπολογισμό των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται ο μέσος όρος τουλάχιστον δύο ετών.</p>	<p>(-) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου</p>
<p>Δείκτης κόστους προς έσοδα</p>	$\frac{\text{Λειτουργικά έξοδα}}{\text{Λειτουργικά έσοδα}}$	<p>Ο δείκτης επιμετρά την αποδοτικότητα σε σχέση με το κόστος του ιδρύματος. Ένας ασυνήθιστα υψηλός δείκτης ίσως υποδηλώνει ότι τα έξοδα του ιδρύματος βρίσκονται εκτός ελέγχου, ιδιαίτερα εάν πρόκειται κυρίως για σταθερά έξοδα (δηλαδή, υψηλότερος κίνδυνος). Ένας υπερβολικά χαμηλός δείκτης ίσως υποδηλώνει ότι τα λειτουργικά έξοδα είναι πολύ χαμηλά για να μπορεί το ίδρυμα να έχει σε λειτουργία τις απαραίτητες μονάδες κινδύνου και ελέγχου (δηλαδή, και σε αυτή την περίπτωση αποτελεί ένδειξη υψηλότερου κινδύνου).</p>	<p>(+)/(-) Υπερβολικά υψηλές τιμές του δείκτη αποτελούν ένδειξη υψηλότερου κινδύνου· ωστόσο και οι υπερβολικά χαμηλές τιμές ενδέχεται να αποτελούν επίσης ένδειξη υψηλότερου κινδύνου</p>
<p>Υποχρεώσεις εκτός ισολογισμού / Σύνολο ενεργητικού</p>	$\frac{\text{Υποχρεώσεις εκτός ισολογισμού}}{\text{Σύνολο ενεργητικού}}$	<p>Τα μεγάλα εκτός ισολογισμού ανοίγματα υποδεικνύουν ότι η έκθεση του ιδρύματος στον κίνδυνο είναι ενδεχομένως μεγαλύτερη από αυτή που αποτυπώνεται στον ισολογισμό</p>	<p>(+) Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη υψηλότερου κινδύνου</p>

		του.	κινδύνου
<p>Ποιοτική αξιολόγηση της ποιότητας της διοίκησης και των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης</p>	<p>Ανάλογα με τη διαθεσιμότητα στοιχείων και την επιχειρησιακή ικανότητα του ΣΕΚ, η αξιολόγηση των ποιοτικών πτυχών των συμμετεχόντων ιδρυμάτων μπορεί να βασίζεται στις ακόλουθες πηγές πληροφοριών:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ερωτηματολόγια που έχουν σχεδιαστεί από το ΣΕΚ για την αξιολόγηση της ποιότητας της διοίκησης και των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης των συμμετεχόντων ιδρυμάτων· σε συνδυασμό με ελέγχους που διενεργεί το ΣΕΚ εντός και εκτός των εγκαταστάσεων του ιδρύματος· - συνολική αξιολόγηση της εσωτερικής διακυβέρνησης του ιδρύματος που αποτυπώνεται στις βαθμολογίες ΔΕΕΑ· - εξωτερικές αξιολογήσεις της πιστοληπτικής ικανότητας όλων των συμμετεχόντων ιδρυμάτων που έχουν διενεργηθεί από αναγνωρισμένο εξωτερικό οργανισμό αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας. 	<p>Η ποιοτική διοίκηση και οι άριστες πρακτικές εσωτερικής διακυβέρνησης μπορούν να μετριάσουν τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν τα συμμετέχοντα ιδρύματα και να μειώσουν την πιθανότητα αφερεγγυότητας.</p> <p>Οι ποιοτικοί δείκτες είναι περισσότερο μελλοντοστραφείς από τους λογιστικούς δείκτες και παρέχουν συναφείς πληροφορίες για τη διαχείριση κινδύνου και τις τεχνικές μετριάσμού του κινδύνου του ιδρύματος. Προκειμένου να είναι δυνατή η χρήση τους στη μέθοδο υπολογισμού, οι ποιοτικοί δείκτες πρέπει να είναι διαθέσιμοι για όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα του ΣΕΚ. Επιπλέον, το ΣΕΚ πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια για να εξασφαλίσει τη δίκαιη και αντικειμενική αντιμετώπιση των συμμετεχόντων ιδρυμάτων του και να διασφαλίσει ότι η ποιοτική αξιολόγηση βασίζεται σε προκαθορισμένα κριτήρια. Η μεθοδολογία του ΣΕΚ για την αξιολόγηση της ποιότητας της διοίκησης και των ρυθμίσεων εσωτερικής διακυβέρνησης πρέπει να περιλαμβάνει κατάλογο των κριτηρίων που πρέπει να εξεταστούν αναφορικά με κάθε ίδρυμα-μέλος.</p>	<p>(+)/(-)</p> <p>Η ποιοτική κρίση μπορεί να είναι είτε θετική είτε αρνητική.</p>
<p>Συμμετοχή σε ΘΣΠ όταν το ΘΣΠ είναι χωριστό από το ΣΕΚ</p>	$\frac{\text{Διαθέσιμη εκ των προτέρων χρηματοδότηση του ΘΣΠ}}{\text{Σύνολο ενεργητικού μεμονωμένου μέλους του ΘΣΠ}}$	<p>Ο δείκτης συμμετοχής σε ΘΣΠ επιμετρά το επίπεδο της εκ των προτέρων χρηματοδότησης του ΘΣΠ.</p> <p>Η συμμετοχή σε ΘΣΠ, εάν οι λοιπές παράμετροι είναι ίδιες, πρέπει να μειώνει τον κίνδυνο αφερεγγυότητας του ιδρύματος επειδή το πλαίσιο ασφαλίσει το σύνολο του παθητικού του ισολογισμού των μελών του. Ωστόσο, προκειμένου να αναγνωριστεί πλήρως η προστασία από το ΘΣΠ, πρέπει να πληρούνται πρόσθετες προϋποθέσεις σχετικά με το επίπεδο της εκ των προτέρων</p>	<p>(-)</p> <p>Η συμμετοχή σε ΘΣΠ με υψηλότερο επίπεδο εκ των προτέρων χρηματοδότησης αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου</p>

		<p>χρηματοδότησής του. Αυτός ο ενδεικτικός πρόσθετος δείκτης μπορεί να εμπλουτιστεί περαιτέρω, έτσι ώστε να αποτυπώνει –πέραν της εκ των προτέρων χρηματοδότησης– και τις πρόσθετες διαθέσιμες χρηματοδοτικές δεσμεύσεις που είναι καταβλητέες κατόπιν αιτήματος και καλύπτονται από τα αποθεματικά ρευστότητας που τηρούν τα μέλη του ΘΣΠ στους κεντρικούς οργανισμούς του ΘΣΠ.</p>	
<p>Συστημικός ρόλος σε ΘΣΠ που έχει επίσημα αναγνωριστεί ως ΣΕΚ</p>	<p>Ο δείκτης μπορεί να λάβει δύο τιμές:</p> <p>(i) το ίδρυμα έχει συστημικό ρόλο στο ΘΣΠ· ή</p> <p>(ii) το ίδρυμα δεν έχει συστημικό ρόλο στο ΘΣΠ</p>	<p>Το γεγονός ότι ένα ίδρυμα έχει συστημικό ρόλο στο ΘΣΠ, για παράδειγμα επειδή παρέχει κρίσιμες λειτουργίες στα άλλα μέλη του ΘΣΠ, υποδηλώνει ότι η αφερεγγυότητά του μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τη βιωσιμότητα και άλλων μελών του ΘΣΠ. Ως εκ τούτου, το συστημικό μέλος του ΘΣΠ πρέπει να καταβάλλει υψηλότερες εισφορές στο ΣΕΚ, προκειμένου να αποτυπώνεται ο πρόσθετος κίνδυνος τον οποίο ενέχει για το πλαίσιο.</p>	<p>(+)</p> <p>Ο δείκτης είναι δυνατόν να λάβει μόνο δυαδικές τιμές:</p> <p>i) αποτελεί ένδειξη υψηλότερου κινδύνου·</p> <p>ii) δεν αποτελεί ένδειξη υψηλότερου κινδύνου.</p>
<p>Τομείς χαμηλού κινδύνου</p>	<p>Ο δείκτης μπορεί να λάβει δύο τιμές:</p> <p>(i) το ίδρυμα ανήκει σε τομέα χαμηλού κινδύνου που ρυθμίζεται από το εθνικό δίκαιο· ή</p> <p>(ii) το ίδρυμα δεν ανήκει σε τομέα χαμηλού κινδύνου που ρυθμίζεται από το εθνικό δίκαιο</p>	<p>Ο δείκτης αυτός επιτρέπει στη μέθοδο υπολογισμού να αποτυπώσει το γεγονός ότι ορισμένα ιδρύματα ανήκουν σε τομείς χαμηλού κινδύνου που ρυθμίζονται από το εθνικό δίκαιο. Το σκεπτικό είναι ότι τέτοιου είδους ιδρύματα πρέπει να θεωρούνται λιγότερο επικίνδυνα για τους σκοπούς του υπολογισμού των εισφορών προς τα ΣΕΚ.</p>	<p>(-)</p> <p>Ο δείκτης μπορεί να λάβει μόνο δυαδικές τιμές:</p> <p>i) αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου·</p> <p>ii) αποτελεί ένδειξη μεσαίου κινδύνου.</p>
<p>3. Δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ</p>			
<p>Ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις που κατέχει το ίδρυμα πέραν της MREL</p>	$\frac{\text{Ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις}}{\text{Σύνολο υποχρεώσεων συμπεριλαμβανομένων ιδίων κεφαλαίων} - MREL}$ <p>Όπου: ως «ίδια κεφάλαια» νοείται το άθροισμα του κεφαλαίου της κατηγορίας 1 και του</p>	<p>Ο δείκτης επιμετρά την ικανότητα απορρόφησης ζημιών του ιδρύματος-μέλους. Όσο μεγαλύτερη είναι η ικανότητα απορρόφησης ζημιών του ιδρύματος, τόσο χαμηλότερες είναι οι δυνητικές ζημίες για το ΣΕΚ.</p>	<p>(-)</p> <p>Υψηλότερη τιμή αποτελεί ένδειξη χαμηλότερου κινδύνου</p>

	<p>κεφαλαίου της κατηγορίας 2 σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 118 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·</p> <p>ως «επιλέξιμες υποχρεώσεις» νοείται το άθροισμα των υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 71 της οδηγίας για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών·</p> <p>ως «MREL» νοείται η ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις όπως ορίζεται στο άρθρο 45 παράγραφος 1 της οδηγίας για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών.</p>		
--	--	--	--

Παράρτημα 4 – Βήματα υπολογισμού των ετήσιων εισφορών στο ΣΕΚ

Αφού συγκεντρώσει τα στοιχεία από τα συμμετέχοντα ιδρύματα του, το ΣΕΚ πρέπει να ακολουθήσει τα κάτωθι βήματα για να υπολογίσει τις ετήσιες εισφορές για όλα τα μέλη του.

Βήμα	Περιγραφή βήματος	Σχετικές διατάξεις των κατευθυντήριων γραμμών
Βήμα 1:	Προσδιορισμός του ετήσιου επιπέδου-στόχου	Παράγραφος 37 των κατευθυντήριων γραμμών
Βήμα 2:	Προσδιορισμός του ποσοστού εισφοράς (CR) που ισχύει για όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα σε ένα δεδομένο έτος	Παράγραφος 39 των κατευθυντήριων γραμμών
Βήμα 3:	Υπολογισμός των τιμών όλων των δεικτών κινδύνου	Παράγραφοι 48-77 των κατευθυντήριων γραμμών (απαιτήσεις για τους δείκτες)· Παράρτημα 2 και παράρτημα 3 (τύποι για τους δείκτες)
Βήμα 4:	Απόδοση επιμέρους βαθμολογίας κινδύνου (IRS) σε όλους τους δείκτες κινδύνου για κάθε ίδρυμα-μέλος	Παράγραφοι 1-5 και 13-17 του παραρτήματος 1
Βήμα 5:	Υπολογισμός της συνολικής βαθμολογίας κινδύνου (ARS) για κάθε ίδρυμα ως άθροισμα όλων των IRS του (χρήση αριθμητικού μέσου όρου)	Παράγραφοι 41, 54-56 των κατευθυντήριων γραμμών (απαιτήσεις για τους συντελεστές στάθμισης των δεικτών)· Παράγραφοι 6-9 και 18 του παραρτήματος 1
Βήμα 6:	Απόδοση ενός συνολικού συντελεστή στάθμισης κινδύνου (ARW) σε κάθε ίδρυμα-μέλος (ταξινόμηση του ιδρύματος σε κατηγορία κινδύνου) βάσει της ARS του	Παράγραφοι 43-45 των κατευθυντήριων γραμμών· Παράγραφοι 10-12, 19-21 του παραρτήματος 1
Βήμα 7:	Υπολογισμός των μη προσαρμοσμένων εισφορών με βάση τον κίνδυνο για κάθε ίδρυμα-μέλος ως το γινόμενο του ποσοστού εισφοράς (CR) επί τις καλυπτόμενες καταθέσεις του ιδρύματος (CD) επί τον ARW του	Παράγραφος 35 των κατευθυντήριων γραμμών
Βήμα 8:	Άθροιση των μη προσαρμοσμένων εισφορών με βάση τον κίνδυνο όλων των συμμετεχόντων ιδρυμάτων και προσδιορισμός του συντελεστή προσαρμογής (μ)	Παράγραφος 44 των κατευθυντήριων γραμμών

Βήμα 9:	Εφαρμογή του συντελεστή προσαρμογής (μ) σε όλα τα συμμετέχοντα ιδρύματα και υπολογισμός των προσαρμοσμένων εισφορών με βάση τον κίνδυνο	Παράγραφος 44 των κατευθυντήριων γραμμών
---------	---	--